

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 05/2007

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 27.04.2009. године

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,**
- **оптужени Илија Јуришић,**
- **браниоци оптуженог адвокати Ђорђе Дозет и Стеван Протић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати све сведоке? Стублинчевић је ту је ли тако, Стублинчевић Милан? Седите, не морате ту прилазити само да констатујемо. Седите овде. Митровић Срећко да ли је ту? Само да констатујемо да ли су сви присутни, Митровић Срећко сведок је ли дошао? Само један сведок дошао. Је ли дошао?

Присутан је судски вештак др Миле Стојковић, а присутан је и без позива суда и проф. др Јовичић.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су присутна сва позвана лица.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Стублинчевић Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стублинчевићу, да ли имате столицу, да ли можете да седнете овде за овај пулт?

Добар дан господине Стублинчевићу.

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Ја бих вас замолила да прочитате текст заклетве. Ако вам је лакше можете и понављати за мном.

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Не, не, морам да устанем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате, седите.

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Сведок упозорен, опоменут, заклет па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били саслушани у претходном поступку 11.05.2007. године, да ли се сећате тога, дали сте исказ овде истражном судији?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још негде дали исказ?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли остајете у свему код овог исказа?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Да. Једино има одређених промена, а то су велики број људи је у међувремену умрло, тако да неке чињенице са којима сам ја владао сада више не могу потврдити, а то су генерал Кукањац – командант армије, генерал Стојановић – командант армије, генерал Панић - начелник Генералштаба оружаних снага, генерал Саво Јанковић – командант Корпуса чији сам ја био заменик, помоћник команданта за позадину пуковник – Денчић и неколико цивилних лица који су радили на територији општине Тузла исто такође су умрли, тако да одређене чињенице са којима сам ја владао и које су биле проверене ја то више не могу тврдити ако они нису претходно дали исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви ћете нам испричати све што вам је познато везано за извлачење тузланске колоне, извлачење војника ЈНА из касарне «Хусинска буна», шта сте ви били у то време, коју функцију сте имали па нам све испричајте што вам је познато.

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Видите, желим исто ту анатему да рашчистимо. 15. маја ја практично нисам био у никаквој функцији. Ја јесам био начелник штаба тузланског корпуса и уједно заменик команданта, али сам до тог времена био командант оперативне групе Добој, тако уопште ми није познато како је дошло до напада на колону, какве су последице, сем оно што сам сазнао као официр и одговорно лице, а иначе учествовао уопште у томе нисам, али сам као начелник штаба на челу са командом са којом сам руководио и чији су основни задаци били тек оперативне команде да процењује да прати ситуацију и да изналази најповољнија решења и да одређује варијанте у којима се одређене јединице у зони одговорности могу наћи како да поступе, како да се људство заштити и са најмање губитака да се извуку. То јесам. Да ли је поступљено у овом случају и са овом јединицом у касарни Тузла ја то не знам. На тај одговор требате потражити од команданта корпуса, у то време генерала Недељковића. Познато ми је и ово да одлука врховне команде председништва СФРЈ да ЈНА напусти територију Босне и Херцеговине до 18. односно 19. маја, да се преда комплетна техника, значи артиљеријска оруђа, тенкови и људство да се извлачи само са личним наоружањем. То је постигнут међународни договор и сама та чињеница неоправдава поступање у Тузли ко је наредио напад на колону, он је крајње зликовачки и крајње непријатељски и ту опраштања нема, али истовремено као официр који је завршио све војне школе и који у детаље, иако врло кратко време боравим у Тузли, упознао комплетну ситуацију, проценио, одредио снаге и средства, успоставио сарадњу са онима који су то желели припадници Територијалне одбране, органи милиције. Како је требало поступати желим да кажем и да врховна команда прво од ње треба поћи од председника Председништва господина Костића шта је он урадио као командант врховне команде да се војска безбедно извуче из одређених зона одговорности у Босни и Херцеговини пошто није могла да рачуна ни на тенкове, ни на артиљерију.

Зашто није било авио подршке? Поставља се то питање. Друго, ускраћени су команданти и основних јединица Миле Дубајић, то је један изузетно врстан, одговоран и крајње мучени официр који је као командант те бригаде у Тузли био за све, све живо је радио. Мени је страховито тешко да проценим зашто су поступили руководиоци у

Тузли и на овакав начин напали колону кад су негде крај јануара, односно почетком фебруара чувени збег из Западне Славоније који се повукао и који је био збринут у Тузли први пут као официр у тешкој ситуацији, да кажем, хвала Богу да је неко предузео мере да пружи том јадном српском становништву помоћ. Управо је то то руководство учинило у Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када сте ви били у Тузли?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Ја сам у Тузлу отишао са дужности команданта Школе резервног официра Билеће 19. новембра 1991. године. Примио сам дужност за 5-6 дана, значи по хитном поступку, па да узмемо децембар до марта, јер сам 25. марта био одређен од стране команданта армије за команданта оперативне групе Добој, тако да моју функцију начелника штаба нисам у то време вршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте спомињали да сте 14. маја 1992. године се извукли из Тузле и да сте отишли у Угљевик, је ли тако?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете то да нам мало објасните када, по чијој наредби, које су то јединице 14. маја 1992. године напустиле Тузлу?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Видите, по наредби команданта стратегијског састава, то је командант армије који по борбеним правилима тадашњим је имао право да формира поједине саставе, између осталог оперативне и тактичке и овај оперативни састав је био директно под његовом командом, али често и команданта корпуса, тако да се ту појављивало али не толико, мислим није било сметњи, неког малог дуализма, али по наредби команданта армије, односно команданта корпуса оперативна група, не цела, него један део напустио је територију доле у зони одговорности Босански Брод, Модрича, Добој, односно Озрен, али та наредба она није садржала ништа у духу са борбеним правилима, јер вам кажем практично и није могла да садржи јер војска није имала оруђа, средства да се може обезбедити на маршу и водити борбу, него једноставно се могла само извлачити са тог простора и људство је имало лично наоружање да по закону човек може да брани себе од неког директног напада. Време извлачења ја сам мењао јер сам ценио да пролаз кроз Тузлу ће ми бити страшно тежак, па сам мењао време од 14 часова па га променио у 16 да би на крају у 18 часова када су припадници Територијалне одбране по мојим сазнањима и преко мојих органа у то време махом били неорганизовани и имао сам срећу да сам успео управо да прођем без икаквих последица кроз Тузлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' то борбена јединица која је изашла тог 14. маја?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Оне су биле борбене, али тада у том моменту имате само лично оружје, немате ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко остаје у касарни?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Како у касарни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У касарни?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Ја сам био на простору доле у Босанској Посавини. Значи, био сам на логору, ја нисам био у касарни, једино у Добоју тамо остала је она јединица која је била, а иначе састав јединице, је л' тако то ме питате, била је команда дивизије из Добоја, то је махом резервни састав. Била је команда бригаде из Добоја, била је команда бригаде из Дервенте, био је оклопни батаљон из Призрена, био је један моторизовани батаљон из Пирота и друго оне приштабске јединице итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, колико схватам то су борбене јединице које су напустиле Тузлу, а остале су у касарни оне неборбене, је ли тако?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Не, не у Тузли, ово су биле у Босанској Посавини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Значи, то су борбене јединице које су напустиле простор Босанске Посавине, а у касарни у Тузли ја то заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, јесте ли дошли 15. маја 1992. године, шта се дешава?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Не, не 14. маја сам се ја извукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте добили неки позив, да ли сте дошли накнадно?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: И војска је отишла ова што је рецимо из Призрена и Пирота, она је дошла у Јаково, ово остало се извукло тамо по својим гарнизонима. Ја сам се 15. јавио, 15-ог команданту корпуса генералу Недељковићу, реферисао и упознао га, он ми је казао да око напада на ову колону, мени је супруга у то време била тешко болеска и нису ме пуштали све до 14-ог увече кад сам дошао он ме је пустио да одем у току ноћи да посетим супругу која је лежала на ВМА, вратио сам се по позиву и кад сам дошао упознао ме о нападу на колону. Ја сам му предложио да идем и да водим екипу на преговоре. Није се сложио него ми је наредио да идем у Бијељину и да ту прикупљам команде и јединице које се буду извлачиле са простора Босне и Херцеговине. Није се сложио него да ће те преговоре водити Денчић пуковник. Прихватио сам, командант, тако да нисам улазио у неке детаље јер сам упознат од неких органа команде и од неких људи

које сам вам рекао да су умрли о неким чињеницама које ја сада не могу нажалост да потврђујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Медић Милан?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић Милан ко је то?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Недић Милан то је посланик српске Скупштине, он је са Озрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити сте код истражног судије нешто о њему?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте о њему код истражног судије?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Да јесам нешто говорио о њему, а јесам и у књизи коју сам писао, нико се није појављивао да реагује на ту књигу. Он је човек који се мислим мешао пуно и друго ја вам кажем ја не знам, по нашој процени, по мојој као начелника штаба и штаба и команданта армије и команданта корпуса одобрена је варијанта извлачења из касарне у случају напада на војску и уопште ми није познато по чијем наређењу је касарна у Тузли толико времена задржана и толико времена се људство налазило, јер то је по свим могућим прописима супротно од свега да се људи заштите, него су људи били доведени да им је неко везао очи и пустио да прелазе преко мостова. Ко је наредио, да ли командант у то време војске српске генерал Младић, да ли Карацић, да ли врховна команда, ја то не знам. На то треба да одговори и господин Недељко из команде корпуса, а и господин Јуришић. Ако није наредио напад на колону он треба да да и да изнесе овде улогу господина Ганића. Тај Ганић ја износим само два примера шта се дешавало у зони одговорности док сам ја био. Избили су сукоби почетком марта месеца 1991. године у реону Босанског Брода, наиме, спречени су радници српске народности, националности да иду и да раде у постројења фабрике у Славонски Брод. Дошло је до сукоба, дошло је до напада, војска је по наређењу врховне команде, где сам ето и ја један од тих био, који је разрадио план ангажовања једне тактичке групе, борбене групе која ће се наћи у близини села Сијаковац да заштити угрожено српско становништво и вероватно вам је познато да је 26. на 27. извршен масакар тог становништва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хтела сам само да вас питам.

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Само мало. Господин Ганић тада врши преговоре, предводи екипу, са њим је долазила и Биљана Плавшић, Фикрет Абдић, командант армије генерал Кукањац, ја сам га у Добоју спречио да иде, јер је било планирано између Дервенте и

Босанског Брода у селу Ново Село, да одатле буде оборен хеликоптер и он није отишао на тај састанак. Ганић је тамо био, значи Ганић је преговарао. Други случај и мислим да тада и први пут наступају одређени неспоразуми у реону Тузле у селу, односно у Живиницама. По наређењу врховне команде наређено је гарнизону у Тузли да заједно са органима унутрашњих послова и постојећим системом обезбеђења, мислим да је «Енергопетрол», врши заједничко обезбеђење у циљу спречавања одређених диверзантско терористичких акција јер је било неких напада на пругу, био је неки мост тамо у Босанском Броду итд. и договорено је са председником Општине Осмо Почковић у Живиницама, све је било завршено са органима унутрашњих послова, лично сам ја разговарао са Витом Репинићем, тада помоћником министра Унутрашњих послова Босне и Херцеговине, све је значи договорено, међутим, у току дана сутрадан дошао је у Дом рудара у Живинице Ганић и тада је извршен напад на команданта корпуса. Моја процена и процена мојих органа да ће напад бити извршен. Дали су нам за право да у непосредној близини обезбедимо њега са једном тенковском четом која је била спремна на његово спашавање али захваљујући ревносним људима цивилима органима унутрашњих послова он је и без употребе ЈНА заштићен и спречен да не буде ликвидираан. То желим да кажем а вероватно такве су процене, ја лично не могу као официр, као човек да упућујем и да кажем да је то наређење издао Бешлагич. Више се он, овде према вама поштовани суде да кажем да сам убеђен да он то наређење није издао. Ако га је издао, издао га је под страховитим морањем. Било би поштено сви морају да одговарају, непоштено је да још мајке носе црнину за својим синовима а да не знају ко је тај чија је рука живот те деце однела и зато позивам господина да изнесе и да каже улогу Ганића у свему томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала бих вас само код истражног судије сте говорили да је било нека 4 војника ЈНА на одслужењу војног рока, а оно све остало је био резервни састав махом са Озрена. На шта сте то мислили?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Видите, ја опет говорим на бази процена јединице ЈНА су требале да напусте касарну Хусинске Буне, рудара рано, значи у марту месецу. Зашто је то задржано - не знам. Да ли је то оправдано – не, а вештак који буде вештачио нек то каже. Ја и мој ниво образовања говорим о свим ратним вештинама, по свим ратним наукама не и не, него је људство требало да напусти тај простор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је био тај резервни састав са Озрена?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: То је био један батаљон, са Озрена је био један батаљон којим се та бригада попуњавала, а друго, које су јединице биле активне из ЈНА то разне, мислим ту је био пук везе, значи могуће је пар људи из пука везе, ту је био пук инжињерије, ту је била чета војне полиције, извиђачка чета итд. Значи, то је једна касарна практично која је имала јако, јако пуно јединица у том саставу и врло мали је број вероватно врло мали број активних војника, али уопште није битно да ли активни или резервни састав у том моменту је био припадник ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А каква је то била ваша брига кад сте говорили да сте добили једну бригу са Озрена, на шта сте то мислили?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добили сте кажете једну бригу, цитирам вас једну бригу са Озрена, каква је то била брига? Због чега, због чега сте ви били брижни?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Кад сам се налазио у реону Босанске Посавине упућен је један одред са Озрена негде цирку између бригаде и батаљона, значи јаче од батаљона, мање од бригаде. Ја сам их упутио у зону одговорности село Збориште, Ново Село. Исту ноћ је створена ситуација да је Озрен нападнут од Муслимана из правца Модриче и наступио је један општи хаос у саставу те јединице. Да не би довео у ситуацију постојећи састав и уопште мој циљ није био да убијам, мој циљ је био да се у одређеној зони оставим и да спречим међунационалне оружане сукобе. Истог момента сам одлучио да тај одред се врати на Озрен. Наступила је моја брига у том смислу што сам имао страховите нападе од паравојних формација, претњи и ликвидацијом, а нисам имао ни мање ни од мојих колега припадника ЈНА. Све је чињено да ми се нешто учини, да ми се нешто пронађе да ето ја нисам ревносни официр.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Ето то је брига која ме дан-дана прати и као што видите доведен сам у стање, прво моје психичко-физичко здравље је угрожено, али чини ми се да бих страшно оздравио кад би сви одговарали од врховне команде, међународне заједнице. Извините, ово је класичан пример где врховна команда, међународна заједница и руководство Тузле морају да сносе одговорност ко је извршио дивљачки напад на ову беспомоћну колону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Питања? Тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Сведок је у давању свог исказа позвао Илију Јуришића да каже истину и да објасни улогу Ејуба Ганића критичних дана у Тузли. Поводом тог дела његовог исказа ја питам да ли сведок зна ко је и шта је у то време био Илија Јуришић у Тузли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете овде оптуженог Илију Јуришића?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Могуће да сам човека видео једно два пута кад је долазио на састанке, обично је била ситуација таква да је командант мене као заменика и још пар органа ужег дела команде позивао на те састанке на разговоре. Друго, у Дому армије ту сам се хранио, ту смо седели, не искључујем могућност али лично да ја и он о неким конкретним служеним односима не. То не бих могао да тврдим.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Ја питам да ли сведок зна шта је био, на ком месту, на којој функцији у општини, у полицији, у органима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време да ли знате?

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Локалне самоуправе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Илија Јуришић?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Не, не, само знам да је био у међуопштинском СУП-у знам да је био руководиоца, али конкретно највише познајем, он је већ покојни Жугић који је ликвидиран доле у Титограду, њега знам.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Ја сам ово питао имајући у виду апел сведока практично да Илија Јуришић каже нешто, јер одбрана тврди да он ништа није ни знао, није ништа могао да каже. Ја бих само молио још једном ако је могуће да сведок одговори на ваше питање, ви сте му предочили да је у свом исказу код истражног судије поменуо Недића и како се зове са Озрена. Сведок је на ваше питање одговорио да је он о том Недићу написао нешто у тој књизи и да је нико није демантовао и ништа више. Ја бих молио да објасни ко је тај Недић и улогу те његове групе, а ако то неће из ко зна којих разлога молим да каже наслов књиге да нађемо ту књигу па ћемо видети. Хвала вам, немам више питања.

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Ја сам Недића навео као пример. Мислим да је био председник Српске демократске странке тамо у том подручју и да је био посланик. Навео сам пример једног човека који је много, много зла мени наносио, значи као јединици ЈНА у зони одговорности јер видите он мене доводи у ситуацију, доводи, шаље ми војску и ту исту војску ми практично ствара један изузетан бунт и друго ја сам се уплашио да ти људи могу тамо изазвати а јесте, наводим пример некога Попадића који је криминалац, он је одмах отишао у криминал и ликвидиран је тамо. Да ли је у Новом Селу или тако да је,

ето то. И друго још могу да одговорим и то и сматрам тог истог човека, ја не могу да тврдим, ово је моја процена на бази његовог поступања да је један човек који је србовао, србовао, србовао.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја бих молио да господин Стублинчевић одговори да ли му је позната информација коју је командант сарајевске војне области, то се тад тако звало, је ли тако, марта 1992. године доставио Генералштаб војске, односно ЈНА а односи се на стање на терену политичко-безбедносно са нарочитим освртом на паравојно организовање Срба, Хрвата и Муслимана? Да ли вам је позната таква информација?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Видите, ја ту информацију не знам али само знам кроз читаво време извођења ових активности, командант Кукањац је мртав човек, он не може говорити али ћу вам рећи да је крајње инсистирао на врло коректне односе и да се чува лик припадника српске војске. Паравојне формације да се искључе из зоне одговорности и ја сам ту имао великих сукоба. Мене је нападала и Радикална странка, нападале су ме и друге странке и појединци, не знамо ни Вукови са Вучјака итд., значи паравојне формације, па има неких елемената да су се у том делу зоне одговорности у неком селу, ја сад не могу да се сетим, да су се појавили били и ови Аркановци итд., али је командант тактичке групе по мом наређењу протерао их је из Модриче и ја у зони одговорности где сам се ја налазио прво сам отерао Беле орлове. Да ли се зове Бокан, а ја мислим да јесте Бокан, он је јавно изјавио да је од високог државног руководиоца добио наређење да ликвидира колебљиве официре ЈНА и да је припремао ликвидације. Ја вам морам казати и ово да смо се ми официри ЈНА који смо били на одговорним дужностима налазили у једно страшно тешком положају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стублинчевићу, немојте тако широко, одговорите само на постављено питање.

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: И ово кажем вам ја не знам конкретно али мислим ако је то онда је то у духу његових наређења, значи да паравојне формације на простору где се налазе јединице ЈНА без ако не уђу у састав њихов не могу дејствовати.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли, с обзиром на функцију коју сте обављали тог пролећа 1992. године имате сазнање ко је тај ко је из зоне одговорности 17. корпуса слао извештаје тог типа ка Кукањацу?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Оперативни, је ли да?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да, тог типа паравојно организовање, наоружавање итд?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Видите, кад је у питању откривање једница, паравојних формација итд., радили су органи безбедности, обавештајни органи и радиле извиђачке јединице, тако да је то значи обавештајно безбедносни сектор он је то био дужан да прикупља и да о томе команду извештава. Ја као начелник штаба сам био исто дужан да те податке прикупим, да их објединим, да процењујем и на бази тога да предузимам адекватне мере.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли вам је случајно познато колико је у зони одговорности, то беше 7. армија, је ли тако, војна област, било рецимо српских снага које нису биле у саставу ЈНА а биле под оружјем?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Видите, ја кад сам давао изјаву тад сам донео нека документа и мислим да у тим документима сам дао, не могу сад да се сетим.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Генерално ја мислим на БиХ да ли имате такав податак?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Не, што се тиче и Бошњака и Хрвата и Срба ја мислим да су они и једни и други и трећи били слабо наоружани. Колико је било под оружјем не могу да се сетим.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли вам је можда познато процентуално или уопште како је дошло до тог наоружавања, ко их је наоружавао? Да ли по некаквим војним линијама, страначким линијама, ко је набављао оружје, како је набављано оружје?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Видите, оно што се тиче војска што је наоружавала то је наоружавала припаднике Територијалне одбране и они су били директно под команду ЈНА.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Које Територијалне одбране?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Које?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Па чекај, ми нисмо могли дати ТО Босни и Херцеговини, него од Срба и ко се био добровољно пријавио, нашли добровољце, њих смо претварали као територијалну одбрану.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ви сте рекли у свом исказу да су вас угрожавале у вашој зони одговорности паравојне формације. На које паравојне организације мислите, односно формације мислите?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Ја сам малопре навео рецимо Бели орлови. Друго, навео сам вам да је у зони одговорности и радикали се појављују, да су се појавили и малопре сам казао.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Мислим да скратимо, национална припадност тих паравојних формација које су вас угрожавале?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Срби.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Срби? Да ли, поменусте у једном моменту пуковника Денчића, да ли сте познавали пуковника Денчића?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Овако да вам кажем, ради искрености, тај човек кога сам ја као начелник штаба након доласка у састав тог корпуса након 15 дана тражио његову смену. Мислим ни по једном критеријуму, ни по његовог знања, ни по људским квалитетима он није требао да врши ту дужност.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А шта је он био?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Био је помоћник команданта за позадину, али је практично човек који је по мојим сазнањима и каснијим проценама практично био изасланик Карацићев у саставу корпуса.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли знате шта је са њим било након 19. маја 1992. године?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Не знам, само да је јасно на мене је вршио страховит притисак да примим дужност команданта корпуса и ја нисам хтео да прихватим у Бијељини. Он је прихватио ту дужност, још остао је као командант корпуса. Оно што сам ја чуо мислим не знам то, али углавном моја лична процена он ни по једном критеријуму није требао да буде командант корпуса.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Говорили сте о међународном споразуму па самим тим и оним нижим наређењима за операционализацију тог споразума исељавање, односно излазак ЈНА са територија БиХ, рекли сте да је то само са личним наоружањем. Да ли можете да појасните шта то значи, шта се дешава са материјално-техничким средствима из касарне?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Видите, ја не знам из касарне шта је било.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не, генерално?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Ја наводим пример доле, ја сам се налазио у зони одговорности доле Босанске Посавине, односно доле Добој итд. Мени је наређено да предам колективно наоружање, а то подразумева се од минобацача 82 мм до хаубице итд., тенкове и да војска само има један БК муницију и лично наоружање, официри пиштоље и ништа друго.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А да ли знате да ли се то односило само на, ајде да их тако назовем, српске територије или на остале?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Не знам. Наредбу нисам видео врховне команде али мени рецимо ова наредба је таква, ја сам такву наредбу добио.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли то да учините пре 19. маја или после?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Шта да ли је пре?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да се преда то наоружање и војна опрема?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Пре.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Пре тога, пре него што излазите из Добоја?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Пре него што се напусти територија.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли вам је познато у време 15. маја или тих дана да ли у околини Тузле постоје негде директни сукоби ЈНА са једне стране и остале српске снаге, а са друге стране муслиманске снаге?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Не знам, не знам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли вам је познато кад су се дешавала она догађања око Бијељине, код Зворника, Калесије?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Видите, ја могу само да причам али то је посредно, значи ништа непосредно јер ја себе искључујем. Ја сам од 26. марта до 15. маја био командант оперативне групе Добој и искључиво сам вршио ту функцију, нисам добио информације шта се дешава у комплетној зони нити ме је ко питао нити ме је ко упознао, тако да не знам, али знам неке варијанте, знам нека догађања итд. Оно што је радио Аркан и она јединица итд., тамо у тој зони свакако да је то допринело да дође.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли вам је познато на дан 14, односно 15. мај 1992. године око Тузле које делове држе српске снаге, а које муслиманске а које хрватске?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Казао сам вам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ако уопште такве поделе имате?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Не, не казао вам ја сам се извукао значи 14. а 15. сам негде до 16 часова био овде у Београду да посетим породицу. Стигао сам тамо око 18 часова јер сам преко радија сазнао шта се дешава и упознат сам са комплетном ситуацијом, али ми је командант пошто сам ја предложио «друзе генерале, дозволите да ја кренем са екипом, ја ћу да изаберем, идемо на разговор». Каже, видећу Милане и онда је одлучио да иде Денчић а не ја, тако да ја даље ништа нисам знао и мислим не могу о томе ништа причати.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Реците ми Добровољачка је била 10, односно 11 дана пре Тузле, је ли тако?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: На који начин сте ви добили сазнања о догађајима у Добровољачкој улици, ви, односно старешине из ваше команде?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Како 11 дана пре?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: На који начин сте ви добили сазнања о томе шта се дешавало у Добровољачкој?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Ја једино као начелник штаба што сам упознат од команданта на састанку кад сам дошао и од органа команде шта се дешавало и на том састанку сам ја предложио пред свим ужим делом команде да ја идем, предводим екипу за разговоре.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли то значи да је то била нека званична информација о догађајима у Добровољачкој? Ја говорим о Добровољачкој а не о Тузли, о Сарајеву?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Не, то уопште нисам био упознат, него упознат овако као и ви преко радио Сарајева и преко новина. Не, нико ме није посебно упознао.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја бих молио да се сведоку предочи докуменат преглед паравојног организовања, страница 6/44, барем у овој електронској форми, дакле, то је докуменат који је сведок приложио истражном судији па да нам објасни шта сачињава, а нарочито ко је дописивао ове бројке на овај докуменат?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите на овај документ, ово што је?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не, то је 644 страница, то да.

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Ево Босански Брод 380 припадника СДА Бошњаци, 1650 ХДЗ.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Рецимо Тузла?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Молим?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Тузла?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Да 300 СДА, 120 ХДЗ, 45 СДС четничка јединица.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можете да објасните време и порекло тих информација?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Време и порекло информација, ово је преглед органа безбедности.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Из ког времена?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Па да ли је то то време, не мисли ово кад се дешавало, је ли? Не ово је раније.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Раније? Да ли можете сад објаснити ову цифру, односно ову белешку на тој рубрици «18 Тузла, 300, 120, 45, укупно 465», па дописано оловком «420», то ми се намеће некаква математичка радња одузимања 465 минус 45, једнако је 420?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Немам појма. Ово нисам ја документовао а и не знам. Стварно нисам ово анализирао, вероватно да је неко сматрао да и не треба.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ових 45 не треба бити четничка формација?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: То ја не знам, не могу да тврдим.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можете сведоку да предпочите 647. страницу, дакле преглед до сада формираних идентификованих паравојних формација, батаљони и чете, то је исто докуменат који је направљен?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Ово је све до марта месеца, можда пре марта, значи у 1991. години, значи почетком можда 1992. године, овај докуменат који сам ја добио као орган команде и случајно се нашао код мене. Ја сам га понудио ето.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је тај преглед?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените ову другу страну, погледајте?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Гледа, гледа управо ту другу. Да ли тај преглед временски коинцидира са овим претходним који смо сад гледали?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Ово је од раније, значи раније 1991. година.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Мени се чини да је иста писаћа машина или су то оне војно-формацијске писаће машине?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Не, али сигурно у периоду март ово није, то се знатно повећало и тако даље.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Повећало? Да ли ова два документа, ова два прегледа да ли су из барем приближног времена потичу?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Ја мислим истовремено.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Истовремено? Да ли можете да објасните да на овом другом прегледу имате батаљони ХДЗ, чете ХДЗ, батаљони СДА, не видим чете СДА, има ли ту негде СДС?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Нема.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Нема? Да ли можете да објасните зашто нема?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Ја не могу. Ја сам вам рекао ко је то прикупљао.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Сведок је у истрази говорио и помињао ову кривичну пријаву.

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Али ја имам свој став, ја имам свој став. Значи, ми смо од добровољачких јединица формирали одреде ТО, тако смо их назвали, има их неколико, ја сад не знам тачно колико је било у Добоју, колико је тамо итд., али то су ти. Друго, ево рећићу вам и пример други. У Добоју ја сам лично учествовао у формирању мешовите

чете које је било 62% Муслимани, 15% Срби и оно остало Хрвати, значи мешовита. Командир чете је био Муслиман, кога су Муслимани извршили на њега напад и ранили га и где год сам са тим руководством било у Добоју, било у Брчком, било где увек сам тежио да јединствено учествују у заштити становништва, јединствене јединице. У Добоју ме је председник општине послушао и свака му част. Та јединица је имала колективну улогу.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли вам је познато да ли је 14. маја 1992. године приликом исељавања касарне изишло само људство или је изишла и нека техника?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Не знам, јер ја сам се тада бавио проблемом извлачења моје колоне доле из Добоја, тако да не знам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли вам је познато ти одреди које формирати територијална одбрана, под чијом су командом?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Они су били под командом ЈНА, под командом ЈНА. Било је проблема, одређени људи су тежили да они буду под командом СДС-а, значи ових партија, борили смо се и на крају не верујем да смо се изборили до краја.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли вам је познато име одред Окресаница?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Како?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Окресаница?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Да, да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Кома тај припада?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Он је припадао оној Добојској дивизији или је био самосталан, или је можда припадао СДС-у, ја не знам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Рекли сте дакле код истражног судије да су била четири редовна војника и остало ови са Озрена?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Можда је грешка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам предпочила.

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Бројку можда ја нисам, то је овако произвољно, неко ми је то рекао али не верујем, било је више сигурно људи.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Враћам се сад на питање које смо прескочили. Кривична пријава?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Молим?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Кривична пријава приложили сте уз своје сведочење и кривичну пријаву. Можете ли нам објаснити разлоге и садржину?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Ја сам вам већ рекао да појединих лица више нема живих, она су, та лица су учествовала. Међу осталим учествовало је и једно лице, односно два лица цивили из Тузле и околине. Основно је желело да се докаже да није само кривац за колону, непосредни је реализатор напада него и онај који је требао да колону припреми, да је обезбеди за њено извлачење.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Покушали сте нешто код истражног судије да објасните, али нисам, ја бар нисам схватио.

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: А друго мислим да је сада та пријава тотално илузорна, нажалост да је се то реаговало тада, ја не знам тачно која година, али чини ми се 2004. кад је та пријава поднешена или 2005. не знам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја сам мислио да је 1992. година, барем моја копија је врло нечитка.

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Или 1992. па не знам, не могу сад то.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можете да објасните због чега нисте потписали ту кривичну пријаву?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Не, нисам ја учествовао, али зашто учествовали су људи анонимни. Зашто? Зато што је претња животу и знате један случај мој?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Знам, не злоупотребљавам га искрен да будем.

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Не, не, слободно га можете. И сад вам могу рећи не, ни случајно, ни трунке моје грешке. Само која је моја грешка? Грешка је само што сам дозволио да се то уради, иначе морално не, тако и ово.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја ћу само још једно питање поставити пошто ме, дакле, морам већу да кажем због ове дигресије сведока имамо неко познанство од давних година, не злоупотребљавам га, али хтео би да, дакле, знам о каквом се човеку ради. Да ли можете сад рећи искрено и поштено, када сте први пут чули име Илија Јуришић?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Кад сам чуо?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Име Илија Јуришић?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Илија?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Илија Јуришић? Да ли сте чули то пре него што је ухапшен? Због микрофона морате рећи.

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не знате?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Једино кад сам читао новине. Јесам ја чуо о њему раније, мислим док сам био у Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је и рекао, тако сам и схватила раније је чуо.

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Чуо сам ја о њему, он је долазио у команду и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На састанке.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте чули да је долазио у команду?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Јесам сигурно то без даљег, ако није у команду онда у Дому армије, ми смо имали састанке и у Дому армије, то је саставни део или у општини итд.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли вам је познато да је 1990. године господин Јуришић отишао у пензију?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Не, ништа ја, ја вам кажем о том човеку ја ништа посебно не знам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Али зато ме интересује откуд вам та информација да је долазио на неке састанке у команди?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Зато што знам састав, сећам се састав људи који су долазили.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па да ли се сећате, ајте набројте нам сад ко је све долазио?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Увек је долазио председник општине Бешлагих, долазио је председник извршног већа, мислим да се звао Перић. Сад немојте пуно од мене тражити имена јер ја сам боравио пар месеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само оно чега се сећате?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Фотографије кад бих видео људи ок.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли може да погледа Јуришића и да каже да ли га је некад видео у команди?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Илију Јуришића он по имену и презимену говори. Ево погледајте, али по имену и презимену говори. Изволите?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Не бих могао да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не можете да тврдите?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Значи, не бих могао тврдити да смо се сретали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како онда повезујете то да кажете Илију Јуришића знам да је долазио у команду, како?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Па не. Знам да је у команду долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али се лика не сећате или се сећате имена и презимена?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Имена и презимена се сећам. Да ли сам ја био присутан кад је он долазио не могу да се сетим, али да је долазио јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам више питања.

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: И друго имате дневник, дневник улазака у касарну и тај дневник треба потражити од команде Прве армије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете само микрофон да угасите молим вас. Господине Јуришићу.

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Али сада кад сам човека видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само сачекајте господине Јуришићу, само моменат. Господине Стублинчевићу, мени остаје сад овде потпуно нејасно да ли ви човека знате или не знате, искрено да вам кажем?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Па не, ја сам вам рекао да ја човека не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Из тог периода, из тог времена?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Па не знам га, ја га не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Видите овако. Он каже човек, а мислим да имамо и неких докумената у том правцу да је пензионисан 1990. године, пензионисан?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Па не знам ја човека.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 1990. године пензионисан, 1991. године није у полицији, у пензији је, мобилисан у полицију у априлу 1992. године. Ако ви у априлу нисте у Тузли, ако ви 1991. целе нисте у Тузли него у ШРО у Билећи, остаје ми потпуно нејасно на ком то састанку сте могли да га видите?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Извините, ја сам рекао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У априлу и мају до 15. маја он ни на каквом састанку каже није био, него је био дежурни, дежурао тамо у штабу резервиста.

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Дозволите да вам кажем. Не, не. Ја сам начелник штаба корпуса и сва лица која су долазила у тај штаб извештај је свакодневно био код мене, презиме Јуришић. Да је то он или неки други Јуришић сто посто се сећам да је долазио у команду. Лично да ли смо ја и он имали контакте сад тврдим не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је ваше сазнање наравно.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ја бих само на ово питање још нека појашњења. Ово не је заиста тачно јер ви долазите у Тузлу 19.10.1991. године, а ја сам 01.07.1991. године у пензији, а одлазите из Тузле 26.03. када ја нисам ни био мобилисан. Дакле, искључује се свака могућност мог доласка, нисам имао потребе да долазим у Дом ЈНА и да долазим на састанке и још једно хоћу да кажем. Ви сте сада пензионер и ја сам. Пензионери умиру прије своје биолошке смрти јер постају пасивни, неупотребљиви, одбачени, стављени на хрпу људскога ђубришта. Према томе, можете сада бити сигурни да ме нисте видели. Друго питање сте поставили да објасним да шта је, каква је улога господина Ганића. Господина Ганића сам његово име први пута чуо на задњим вишестраначким изборима. Никад нисам знао ни одакле је, ни шта ради, ни где ради, ни како ради. Знам га онолико колико и вас, дакле, никада га нисам срео ни видио, нити било какав контакт са њим остварио. Толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли ви имате још нешто да изјавите?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Не. Могу ја да изјавим, ја сам вам рекао ја не тврдим да сам са човеком се сусретао, не тврдим, а сад одлучно говорим да нисмо никакве разговоре службене водили. Да ли је он или неко други Јуришић који се водио на том списку ја сад то не могу да тврдим јер вероватно има и других људи, али у команду Јуришић је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте нам то. Господине Стублинчевићу, ви долазите из Обреновца?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Не само он, него врло велики број људи је долазило. Ја не могу сад све људе који су долазили да било по којој ствари осумњичим. Ово човек што је изнео ако је то тако, мени је драго и исто се залажем за то да невини људи не страдају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите трошкове доласка? Ви из Обреновца долазите, је ли тако?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повратна аутобуска карта 500 динара.

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Не, ја нисам могао да дођем аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колики су ваши трошкови?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Па негде око 110 км, приватним возилом сам дошао, лице ме је довезло, лице ће ме вратити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колики су, определите?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Ја не знам, не знам колико је то, ви колико одредите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1.000 динара је ли довољно?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1.000 динара?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: 1.000 динара? Шта ја могу са 1.000 динара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато вам кажем одредите, не могу напамет да вам говорим, реците, одредите неке трошкове који би вам подмирили те ваше путне?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Колико се одређује по километру сопствено возило, употреба сопственог возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2.000 динара је ли довољно?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? Па реците тачно колико?

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Па имате, да ли је 20% или 30% или 30 динара по километру или 50 ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вам кажем, ми смо дужни да вам досудимо трошкове само везане за аутобуску карту, али пошто ви кажете да сте дошли како сте дошли и на који начин и да имате пратиоца и све, одредите нам али немојте неку суму која ван оквира прелази стварно.

СВЕДОК МИЛАН СТУБЛИНЧЕВИЋ: Добро, немојте да се увредите, хвала лепо не треба ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам, можете ићи.

Хоћете повати сведока Митровић Срећка.

СВЕДОК МИТРОВИЋ СРЕЋКО

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Митровићу.

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвани сте у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Ја бих вас замолила да прочитате текст заклетве.

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, молим вас, '92.године, маја месеца, где сте се ви налазили?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Ја сам радио као милиционар у Станици за безбједност саобраћаја Тузла, Центар служби безбједности Тузла. Иначе на пословима вође саобраћајно-патролног сектора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је ишта познато везано за извлачење војске ЈНА из касарне «Хусинска буна»?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Јесте познато ми је, ја сам тог дана, иначе сам ја био командир вода за обезбеђење окружних органа, организација и одређених личности у случају рата у оном времену. Тако да сам ја имао један вод резервни за обезбеђење тих објеката и вршили смо обезбеђење. Тог дана када је колона излазила ја сам се налазио негде око 18 часова испред зграде МУП-а, СУП-а. Дошао је мој колега Станкић Благоје и онако пита ме где си пошо ти, реко немам неких обавеза, слободан сам, јел има горе начелник Меша Бајрић, каже, овај Станкић је био, тог дана био у касарни горе, каже Дубајић је рекао да треба колона да се отпрати од Тузле према Пожарници, према Бијељини, ја сам с њим кренем горе на спрат и горе био начелник Меша и каже Срећко шта ти радиш сад моментално, реко не радим ништа, ајде каже ти и Станкић узмите два службена возила и отпратите војну колону према Бијељини. Добро, ја тако сам и поступио, кад смо дошли горе у касарну видим колоне су се формирале, колега је рекао да ће он бит на чело колоне, немој реко ја ћу бит на чело колоне са службеним возилом, ново је некако возило било, па и оне сирене су биле, ротациона светла нова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је рекао да ће бити на челу колоне?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Ја сам рекао ја ћу бит први и тако је он и прихватио. Са мношћом је у возило сјео поручник Тешић, мислим да се тако презива, он је командир војне полиције био и он је руководио тим колонама. У мом том службеном возилу није био уграђен уређај везе, тако да ја нисам уопште био у контакту шта се дешавало, који су се разговори водили између наше службе и патрола које су биле по терену. Међутим поручник Тешић је контактирао, он је имао моторолу, ја мислим да су биле четири колоне подјелење, у четири колоне да се излазило и он је контактирао нормално, позивао јединица, двоцица, трица, јел све у реду, како се креће, одговори су били да је нормално све. Кад смо дошли у Славиновиће код неке чесме, неко је преко уређаја рекао куда ћемо, и Тешић му говори Мајевица, Мајевица, ја кажем реци преко Пожарнице да којим случајем не оду лијево према горњој Тузли, јер зна да колона треба да изађе према Мајевици. Тако је он и рекао, ми смо

наставили даље, међутим од тада више није било апсолутно могућности да се оствари нека веза, он није могао више, позивао је те своје војнике који су имали мотороле, међутим, није се ништа више чуло. Кад смо ми дошли у Симин Хан на раскршће према Зворнику, ту је био пункт полицијски, како се ја појављујем иза кривине са возилом полако идем, оне колеге моје бјеже тамо иза те кућице полицијске бјеже, и ја станем онако, изађем једном ногом из возила, био је неки Хоџић Јадранко, познао сам га, реко Јадранко шта бјежите болан, колона излази из Тузле и он излази и каже Срећко па у Тузли се пуца. Тешић поручник и ја само се окренули према Тузли, чују се експлозије и да се нешто дешава, ја размишљам да треба одмах да сједнем у возило одмах и да идемо даље да се та колона не блокира, тако је и било. Кренули смо даље на гас, он је говорио на моторолу убрзајте темпо колоне, тако да смо ми изашли на правац један Бањ брду, овај Тешић говори ја морам у Тузлу, ја морам у Тузлу, окренули смо се горе, има предузеће «Београд путеви» је било, ми смо се окренули и кренули смо према Тузли, реко ја нећу у Тузлу ја могу остат негдје овде, ја реко у Тузлу сад нећу ићи.

Могу да кажем то, кад смо дошли до близу неке кафане Зићине, тако на том правцу, у сусрет нам је долазило возило прага, војник је стојао горе на праги сједио је, крвав је сав био, уперио аутоматску пушку ону према нама и псује овоме Тешићу, каже јел то обећање да ћемо мирно изаћ. Тешић виче вози, вози, мени нешто од једном пресекло, јер сам се стварно нашао у незгодној ситуацији, вози, касније ћемо се расправит, онај возач праге је кренуо, долазимо на раскршће у Симин Хан, за скретање за Горњу Тузлу, реко Тешићу ја даље нећу одавде, ја морам да се чујем са својима у Центру, да видим како да се понашам даље, шта ћу и како ћу. Наишло је једно возило и он је сјео у њега и отишао поново према Мајевици горе, шта се даље догађало с њим ја нисам у току, међутим ту сам пријатеља једног имао, Ковачевић Анђелко кућу је ту имао, ушао сам код њега да видим, да се јавим на телефон у базу своју, на телевизији гледам шта се дешава у Тузли на том раскршћу. Назовем телефоном горе у центар, тад ми се јавио Јуришић Илија, он је био дежурни ту вече у том Кризном штабу, кад сам ја реко шта се догодило, шта да радим сада, настој каже свим снагама да дођеш у Тузлу, куд да дођем, већ ноћ пада куд да дођем реко, само преко брда могу. Завршили смо разговор и ја сам се касније упутио горе на брдо, на Гојино брдо гдје је био дом мјесне заједнице, ту је пристизала и војска и милиција, то све што је било, каже, повлачили су се горе.

Одатле сам ујутру, у ствари око 12 ноћи, кад се већ смирило све дошао сам у Симин Хан код колеге Ивковић Илије и ту смо преноћили,

ја сам ујутро кад је свануло одлучио да идем у Тузлу, хтјели су ми узет горе возило на Мајевици то службено, ја нисам дозволио да ми се то одузме јер супруга ми је остала у Тузли, и мислим да се морам вратити. Тако да сам ја ујутру кад сам дошао на тај пункт у Симин Хан ту сам затекао Станкића, овог колегу свог реко Станкићу ја морам у Тузлу, супруга ми је остала без обзира на све, нећу журит реко ако се шта деси мени чућете и готово. Он је мени рекао јел може с тобом да иде, има са мном је ту спавао код његовог кума Имамовић Јасмин, мислим да је он сад начелник Општине у Тузли, нисам га познавао прије, реко нема проблема ако се не боји, ја не знам нашта ћу наићи доле, нек изволи, нек сједне. Тако да је он сјео са мном и дошли смо до те чесме у Славиновиће и по њега је дошао полицајац један Богдановић Зоран и он је прешао у његово возило службено и вратио се у Тузлу. Ја сам наставио, кад сам дошао у Славиновиће ту је већ су биле постављене мине преко коловоза, скренуо сам лијево и низ корито Јале била једна стаза пјешачка и тим путем сам дошао до СУП-а.

Кад сам дошао ујутру у СУП тако су ме радосно сви дочекали, како сам добро побјегао од четника. Не знам колико је било сати кад сам ја горе дошао у штаб, Јуришић Илија је још био ту, дежурао је, говорио је неке псовке према Меши Бајрићу начелнику, зашто је, вако се ватао за косу и зашто је мене оставио да ја руководим, то се добро сјећам да је, криво му било што је њега оставио на то место да руководи а он се као извукао. То би била једна прича онако груба, тог дана шта сам ја доживио и куд сам прошао. Ја сам остао да радим још на тим пословима у станици значи до петка. Свакодневно сам видио, неке сам непријатности доживљавао тако да сам одлучио да напустим, да то више није оно што је било прије страдања ове колоне, ја сам веровао да ће то да буде, да се нормализује, да се не догоди нешто, да се живи нормално, међутим кад сам видео шта се све даље, како се одвија и ја сам одлучио и тај следећи петак сам изашао са својим возилом и тамо преко Јасенице, Лопара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Митровићу, реците тог дана 15.05.'92.године, ви кажете да сте се нашли негде око 18 часова испред зграде МУП-а?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте се након тога, да ли то одмах након тога сте се попели на први спрат код Мехе Бајрића?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Овако, ја сам, возило сам ја имао службено «нива» било ми је паркирано испред МУП-а. Јер сам ја са својом том јединицом обезбеђивао тај МУП, разумијете, да не би неко

од грађана унио неку нараву у МУП тамо где се издају личне карте, пасоши и иначе сви грађани који улазе значи визуелно су били прегледани да не би донели какву нараву да се као сачува то јединство у МУП-у да се не догоди нешто као у Сарајеву и тако. Ја сам изашао из зграде и хоћу у ауто, он долази са голфом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не питам вас то, него када сте отишли на спрат код Мехе Бајрића, кад вам је рекао да треба да се обезбеди ова колона, кога ви затичете?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Затичем само Мешу Бајрића који је иза врата, била је каса и он се облачи у маскирно одијело. Тога се добро сјећам, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чија је то канцеларија, канцеларија начелника или чија је то канцеларија?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: То је била канцеларија тог Кризног штаба који је формиран у МУП-у, одатле се руководило, са милицијом, са, оформљен је тај Кризни штаб где су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је седела дежурна служба, да ли то знате?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је била дежурна служба?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Дежурна служба милиције у приземљу, на улаз у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел била још нека дежурна служба, при том рецимо како ви кажете Кризном штабу, јел било?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Па то је као неки Кризни штаб је формиран у МУП-у и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер није то Оперативни штаб?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Као Оперативни штаб, то се дежурало у тој канцеларији начелника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неко ту још поред Мехе Бајрића?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Не могу се сјетити јел био, мислим да, не знам, мислим да у моменту том није био нико, кад смо ми, нисмо ми разговарали двије минуте, он је мене само питао кад је Станкић ушао и рекао Дубајић је рекао да треба хитно двије патроле да се колона отпрати, мене Мешо виче шта ти Срећко радиш, не радим ништа посебно, ајде каже ти и Станкић отпратите то, ја сам то сматрао тако рутински ко и до сада што су биле колоне да извршимо пратњу колоне од једне тачке до друге нисам уопште посумњао да би се нешто могло догодити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сам ја вас разумела да сте ви били у начелниковој канцеларији?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Па у тој гдје се, у начелниковој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелниковој?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Да, гдје се дежура горе, јер су дежурани, у том времену су позвани ти СУП-ови пензионери, углавном ти руководни радници, они су дежурани, између осталог и Станкић Благоје и он је дежурао своју смјену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам вас због овога, зато што оптужени Илија Јуришић каже да је он дежурао у начелниковој канцеларији и у то време је он био дежуран, зато вас питам, ето чисто да вас потсетим да ли?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: У начелниковој јес, па то је начелникова канцеларија била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али њега нисте видели том приликом?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Нисам га видео у том моменту, можда сам га и видио не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим возилом сте ви требали да идете на чело колоне, којим возилом?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим возилом сте ви требали да кренете?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Мене је начелник, ја кажем ја имам «ниву», иди каже доле у дежурну службу, нек ти да Илија Мијатовић, он је био шеф смјене у том моменту у дежурној служби опште станице, нек ти да «голфа», неки нови «голф» је био, није прешо хиљаду, две километара, тако да још није ни уређај везе био инсталиран, иди код њега нек ти да тог «голфа», ти и Станкић каже отпратите колону. Како сам доле дошао код овог колеге Илије, реко Меша је рекао да ми даш то возило службено, да идем да отпратимо колону Станкић и ја, он је с њим контактирао с Мешом, звао га телефоном јел тако рекао, у реду је каже сад ћеш добити кључеве, ми смо сјели у два возила и отишли у касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у којем возилу је био Тешић?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тешић?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Тешић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Кад смо кренули он је у моје возило сјео, пошто сам ја био први у колони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел «гофл» у питању?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: «Голф» двојка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу вам предочити, овде је био саслушан Тешић Ђока и он овако каже, «колона је кренула у 18.50», пажљиво ме слушајте, «на челу колоне био је он са припадником МУП-а у њиховом

возилу «застава 101» иза је била редом колона, преко свог радио уређаја сведок је обавестио јединицу да прате показиваче праваца на његовим моторним возилима и уместо да крене десно отишао је лево ближим правцем на планину Мајевица, преко Славиновића. На скретању на Брчанској Малти полицајцу који је возио возило из МУПа- сведок је наредио», дакле то сте ви, «сведок је наредио да да леви мигавац и да крене према Славиновићима, нашта је он рекао не, јер има наређење према Озрену, међутим сведок му је рекао да ће ићи онде где он каже и преко радио уређаја је чуо шта се то дешава, где колона креће, а возач је рекао да иде према Мајевици. Преко радио уређаја који се налазио у возилу полицијском чуо је Тешић да се не отвара ватра на првих 50 возила јер је ту активна војска и наоружана».

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Не, ја што сам рекао то је истина, у возилу нисам имао уређај везе, а био је «голф» двојка, што се тиче тога то је сигурно. То знам да је тако било и тако се догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ово није тачно што је изјавио?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: То није тачно сигурно, на Брчанској Малти кад смо дошли ја знам да се иде за Мајевицу, да нам је показивач левих правца и скреће. И могу само још неки детаљ ако је интересантно да кажем, кад смо дошли до те чесме у Славиновићима он нешто поче да плаче тај Тешић, што реко плачете ви, ма каже остале ми двије ћерке у Тузли, а ето ја излазим, није реко проблем, ја ћу вам сутра ћерке извест овамо, имам викендицу на Мајевици, код моје мајке ћу их ја одвест горе, никаквих проблема нема, ви назовите кад оћете, ја ћу вам то учинит. И он мени тад баца шљем онај панцирни шљем позади, ево ти каже за успомену, тај шљем ено га и данас чувам. Ми тек чујемо да се ватра отвара кад смо дошли на раскрсницу у Симин Хан што сам и рекао и не бих ни тад чуо, не би ја ни стајао ту да нисам видео да милиционари бјеже иза те кућице, да се склањају доле кад смо ми наишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али он изричито каже да је преко радио уређаја који се налазило у полицијском возилу чуо да првих 50 возила се пропусте.

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Нисам ја имао уређај везе, то се може установити, сигурно је био «голф» двојка, није ни хиљаду ипо, двије километара прешао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви гледали, имали прилику да гледате снимак изласка колоне?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели ваше возило ту?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Нисам ни обраћао пажњу на то. Нисам обраћао пажњу а знам сигурно да је «голф» био, нема говора да се тога не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо вам приказати ЦД, погледајте, па ако препознате ваше возило ви нам реците које је то возило.

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих молила режију да нам прикаже ЦД број 4. Да ли вам је ишта познато везано за магацине територијалне одбране који су се налазили у касарни на Козловцу?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Па само ми је познато онако што сам од колега чуо да су ти магацини, дал тог дана или прије на дан, два да су обијени и да народ извлачи оружје. Баш од једног колеге сам то чуо кад је био у патроли горе, каже видим дјед вуче и унук вуку бестрзајац, из тих негде магацина у Солини, ја друго ништа овако нисам посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево погледајте овај снимак молим вас.

Да ли можемо тон да добијемо.

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Јер ја да сам имао уређај везе ја бих чуо нешто, вероватно бих рекао да сам било шта чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, кад будете угледали ваше возило ви реците.

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Ево, сад сам видео службеног «голфа», то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај плави сад што је прошао?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Да, са црвено бијелим, са ротационим светлом оно плаво-црвено. Ако можете полако да зауставите тај снимак да се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има потребе, видели смо.

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Па видео сам га, тачно иза нас изашло возило прага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Констатује се да је сведоку приказан ЦД број 4 – «са нивоа расрнице» и да је препознао возило у којем се налазио са овде саслушаним сведоком Тешић Ђорђем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Да, да, сигурно, ово је возило, ово је почетак колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих молила режију да нам прикаже ЦД број 6. Да, да, ЦД 4, јел ту нам је Тешић означио возило у којем се он налази.

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Он је био са мном, нема шта у возилу, нисам га ни познавао прије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он је рекао «застава 101». Возило «застава 101» да је било у питању а не «голф».

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Можда није препознао, то је возило прво и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате ко је Мато Дивковић?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Он је био у то вријеме командир саобраћајне милиције, мени, мој командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел био он тада ту?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Он је био у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате у ком возилу је био?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Не у возилу, него они су дошли и били су у касарни горе на, не знам са којим возилом, мислим да је Бркић Мухамед исто био, они су стојали ту на улазу у касарну, разговарали, нисам ни обраћао пажњу с ким су разговарали. Мени је задатак био тај и ја сам стао одмах на чело колоне и чекао да овај поручник сједне у возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не могу да пронађем, чини ми се да је Мато Дивковић.

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушала сам да пронађем, али чини ми се да је сведок Мато Дивковић говорио да је он био у «голфу».

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га тад видели, том приликом?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Нисам ја видио сигурно, само сам га видио у касарни, њега и Бркић Мухамеда горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате, јел било неко возило 101, полицијско?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Вјерујте да се не сјећам, знам да је Станкић исто возио, овај колега ми, исто «голфа» возио, и он је тог «голфа» и оставио у Симин Хан на пункту, он је отишао према Бијељини, а ја сам се ујутру вратио са тим возилом у станицу. А «голф» апсолутно, сто посто је био «голф» то знам добро, нови «голф» двојка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, како не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли постоји могућност да тај тон добијемо или не, јер мени би било интересантно с обзиром да је човек полицајац који

годинама ради у Тузли, да ли може препознати глас који чујемо тамо да издаје команду овде на раскрсници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Режија, да ли можете тон да нам побољшате, немамо уопште тон. Вечито имамо проблем око тона, не знам шта се дешава. Да ли су сва полицијска возила била без средстава комуникације?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Па нису, ни једно није било, углавном је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало је необично.

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Па ново је возило, тек је купљено, разумете, није било још уграђен уређај везе. Ново је возило било, малтене није још нико ни возао, то се тек онако возало се само да се пређе онај дио километара до сервиса, није био уграђен уређај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Необично је зато што идете да обезбедите колону а немате никакву комуникацију са вашима, знате, то је мало чудно.

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Па јес мало чудно али тако је било, тако је било. И овде на раскршћу на лијевој страни на тротоару стојао је Дервишевић Хамза, у униформи тој милиционарској и имао је моторолу и шкорпион, онај пиштољ и познаје Тешића кроз, значи кроз стакло, отворена стакла оба била и говори Тешићу ајд Теша здраво а Тешић виче здраво, Хамза њему виче ајде видећемо се, каже нећемо се сигурно више видјет. То добро знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Појачајте још и вратите на почетак. Не чује се. Јел можете слушалице само да нам обезбедите да сведок, за сведока, да, да. Ја бих молила режију да нам врати на почетак.

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Ово је Хамзин глас, мислим да је Хамзин глас ово, Дервишевић Хамзе, он је био ту на раскршћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, захваљујем режији. Питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисмо вас добро схватили, где сте ви примили у возилу овога Имамовић Јасмина?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Ујутро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: У Симин Хану.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У Симин Хану, рекосте он је рањен?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја сам нешто тако схватио.

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Не, не, није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па откуд он ту, па ваљда има неко своје возило, шта је он по функцији?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Он је био у колони у неком од возила, ја не знам гдје је био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ништа ближе не знате?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Ништа ближе, али ту је преноћио са Станкићем, код Станкићевог кума у Симин Хану, и ујутру, значи кад сам ја хтео да идем за Тузлу, Станкић мене пита би ли га повезао, ја човека не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да.

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Не знам ко је уопште.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А ко је Станкић, односно шта је он по функцији?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Колега мој, саобраћајац.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само саобраћајни полицајац?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Па био је исто вођа сектора саобраћајног, у то време.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Вођа сектора. Да ли знате ко је Ристо Зарић?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Није вам познато то име?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: ДБ тамо, деташман ДБ-а у Тузли. Остаје ми нејасно, коме се ви то јављате кад, рекосте ако сам ја добро регистровао да сте неким телефоном, пошто нисте имали радио везу у «голфу», да сте са неког телефона се јавили центри или центру или како рекосте?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Па био је директан телефон горе у том Кризном штабу унутра где се вршило дежурство, ја сам размишљао да се јавим ту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, директном телефонском везом зовете њих?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Да, јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А у ову другу дежурану?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Нисам имао потребе да зовем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Није било потребе?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Па нисам, мислим да нисам имао потребе да зовем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад је уведено то дежурство тих старешина полиције из пензије?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Прије можда мјесец, тако око, не могу тачно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И какав је њихов посао био, какав је био задатак тог Кризног штаба или што је то већ?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Ја нисам горе одлазио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако знате, ако имате сазнање?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Па горе су били, ако се шта деси у граду да су обавијештени као неки центар.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не ви сте шеф, ви сте командир вода рекосте за обезбеђење.

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па да ли сте ви сад дакле као командир вода имали неких сазнања шта и коме да се обратите и коме да јавите ако се деси неки претпостављени, непланирани догађај, коме се јављате овој 92 редовној или овом Кризном штабу, разумете?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Па треба да се јави нормално горе дежурном Кризном штабу, где се дежура.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Том штабу.

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Али ето, стицајем околности није се ништа десило посебно да сам тако, нисам с њима ни контактирао, моје је било да обезбедим онај улаз.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јел разумете, ми не знамо шта је то, искрено говорећи немамо појма, немамо представе неке шта је то, имамо представу шта је 92, дежурана, редовна она дежурана у полицији, али ово је сад нешто ето ново, па покушавамо од људи који су били на терену, јел, као ви, да нам, да добијемо неку представу шта је шта, шта ради једна дежурана, шта ради друга дежурана, разумете.

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Па добро, овај, обична дежурна служба ради послове нормалне по питању пријаве грађана јавног реда и мира, кривичних дјела извршених, значи ту се пријављује и упућује се патрола, радници полиције.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Е, шта би сад требало да се деси да се не пријави овој 92 него да се пријави тој другој дежурани, остаје ми потпуно нејасно? Разумете, чему ово, ако ви имате неку представу.

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Да вам кажем, ја се нисам толко се упуштао у то, ја сам радио те послове што се тиче обезбеђења тог да

возила службена не улазе у круг ако треба да сипа гориво да се тачно прегледа да није шта убачено у возило, није се ништа десило за то вријеме тако да ја нисам горе ни одлазио у тај Кризни штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Мешо Бајрић?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Начелник, он је био начелник центра у то вријеме.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте га, ако сам добро схватио ви сте га те вечери, односно то поподне касно затекли горе у тој канцеларији?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Да, да, тад кад сам са овим колегом Станкићем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И добили од њега задатак да идете?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Јесте. Онако, малтене није то било ни наређење.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да, да ли сам вас добро схватио да ви рекосте да се он нешто пресвлачи у маскирно одело?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Пресвлачи, иза је била каса и он се пресвлачи у маскирно одијело, јер ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Какво маскирно одело?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Па маскирно одијело.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Плаво?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Плаво маскирно или зелено маскирно?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Вјерујте да не могу сад то да се сјетим, знам да сам ја за свој вод добио маскирна одијела та зелена маскирна.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Зелена, па јел то такво? Јесте ли ви били у таквом оделу?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Нисам, ја сам био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је он облачио такво одело и раније?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ли га икад видели у маскирном оделу?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Нисам никад га видео до тада и тек се почео да се пресвлачи видим да је маскирну ту припремљено и да се облачи у то маскирно одијело, и тако, он је мени само реко, Срећко шта ти радиш сад, можеш ли ти ић са колегом да отпратите поворку, није

проблем могу, нисам имао неке директне обавезе више и реко ајд реко да то одрадимо, не размишљајући уопште.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Још само једно питање. Колико је то отприлике сати изјутра кад сте ви дошли у полицију и горе у дежурану?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Ујутру поново?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, колико је то отприлике сати?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Око пет, тако, чим је свануло, ја нисам малтене ни спавало.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Аха, чим је свануло, тако рано изјутра?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако рано изјутра?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Ма нисам ја ни спавао, ја сам једва чекао само да сване да не идем по ноћи да не доживим нешто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И ко је још ту присутан када се Илија Јуришић то чува за косу па коментарише?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Не знам, не могу се сјетит тога, али само знам кад сам горе дошао, оно малтене мене бодре по ходнику свака част извуко се од четника, кад сам горе дошао да се јавим, шта је, немам појма, ја као што се каже да сам из небеса пао, шта се догодило од једном, нисам имао представе апсолутно ни размишљао о томе, знам добро да је овако био у ћошку и да се држи за косу и псује том Меши, њега нема ту, зашто је мене каже оставио да ја овде руководим и дежурам, а он се као извуко, тако у том смислу, не могу се тачно сјетит речи али то ми нешто остало, али сам једноставно, нисам више размишљао о томе посебно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ништа, никаквих других детаља?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Ништа више других детаља.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Око чега, због чега и тако даље? Хвала.

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Ја могу сад претпостављат због чега, вероватно те ријечи неке његове што сам ја чуо, што је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче изволите.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Ја бих се надовезао на овај задњи део одговора сведока. Дакле, сведок је рекао да је наредног дана после напада био у дежурани и да је затекао и сведок је Јуришићеве изјаве зашто је Мешо

мене оставио да руководим. Моје питање је чиме, нападом или организацијом помоћи после напада? Нека то одговори?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте ви то схватили?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Нисам размишљао уопште о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте поновили да је Илија Јуришић рекао зашто Мешо мене оставио да ја руководим, нашта сте ви то мислили?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Па мислио сам што се то, јер ја сам чуо од колега касније, ја кажем да сам имао радио уређај ја бих чуо све, и те ријечи неке које су речене, кад је неко као, кад је неко рекао шта ћемо војска пуца, то сам само значи ја сутрадан чуо да се то тако, да се преко везе то чуло. Три пут је као неко рекао шта ћемо војска пуца, шта ћемо војска пуца, шта ћемо војска пуца. И наводно да је Јуришић Илија тад на везу да је одговорио «на ватру одговори ватром», ја то нисам чуо, значи ја сам то само чуо сутрадан кад сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да али нисте одговорили на питање, адвокат вас питао због, зашта, шта сте ви то мислили, чиме да руководи?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме да руководи?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Чиме да руководи, он је био руководио горе у штабу, све што се догађа интересантно значи требало је из дежурне службе да се јави горе у штаб, ако неко направи неки инцидент или, требали су бит, јер то је као оперативни центар неки био, да је у току свих збивања у граду шта се догађа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Молио бих да се сведок изјасни везано за униформу коју је Мешо Бајрић облачио тог дана да ли је то иста униформа какву је његова јединица имала?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Не могу се сјећат то.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Те маскирне униформе које сте ви добили, да ли су биле плаво-црне или зелено-црне?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Зелено, зелено, свијетло зелено и тамно, као војне, али то је, шивено је то у.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли су имале некакве службене ознаке те униформе?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Имале су грбове град Тузле, овдје неки грб.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте носили ви такву униформу?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Не, ја сам носио, ја сам добио од војске маскирну униформу ЈНА, носио сам ту.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Јесте ли на тој униформи имали неку ознаку?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Јесам ја имао ознаку овдје, старији, ону лимену, значи носи се кад је на униформи носи се овдје она жута, нормално шивена, а маскирно се носи лимена она, метална.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: И тог дана сте имали такву униформу?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Имао сам.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: О униформи говорим?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Молим?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: О униформи говорим?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: На овој маскирној?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да.

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Ја сам имао то овдје.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Јесте ли имали знак града Тузле, на тој униформи?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Не знам, не могу се сјетит тога.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Кад сте дошли пред касарну, да ли сте видели некога од службених лица МУП-а или из градских власти?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Бркић Мухамеда сам видио, стојали су горе можда од нас педесетак метара и овог Дивковића Мату. Оне остале нисам ни запажао, јер и нисам познавао никог.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте се ви тад неком јавили од службених лица МУП-а или војних лица?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Ја сам, ту је био тај, била је организација те колоне да крене, знам да је на моторолу овај Тешић рекао пали моторе, они су упалили моторе и каже друже можемо да кренемо.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У односу на Скојевску улицу, са којом сте улицом ви дошли до касарне?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Скојевском.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: И дошли сте до касарне том улицом?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Да.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Јесте ли видели нешто необично на тој Скојевској улици или око улице кад сте ишли према касарни?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Јесам, видео сам са стране да стоје у маскирним униформама, то су биле те маневарске јединице што су основане у том врмену у Тузли.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Јел вам што значи име Нико Јурић?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Нико Јурић је био, мислим да је био помоћник командира у општој станици.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Јесте ли њега видели можда ту на раскрсници тог дана?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Не.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Нисте.

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Нисам, нисам.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Сведок се, нисам сигуран да ли може да се сними у тренутку кад режија пушта тон, да каже чији глас је препознао на овом видео снимку који зовемо са нивоа раскрснице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли Хамзин, јел тако?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Мислим да је његов глас, али ето опет, и ја сам га ту видио с леве стране, значи видио сам га, и он је пришао, поздравио се са Тешићем преко мене, значи кроз стакло возила, поздравио се, руковали се и ми смо наставили даље.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте од Брчанске Малте, дакле од излаза из Скојевске према Славиновићима уз пут приметили било шта необично?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Па било је тих, што сам ја могао да видим тих у униформи тој, то је била плаво бијела, плава маскирна униформа.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Плаво црна?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Па добро, углавном та полицијска.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Полицијска маскирна?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Да, да, било је тих са стране. Углавном су се склањали.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Кад ви наилазите они се склањају или се склањају пре него што ви наиђете?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Па пар сам их видио да се склањају прије нашег наиласка, е сад вјерујте не могу се сјетит свих детаља тих да.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте приметили према Славиновићима док сте ишли, неке препреке на путу, мине?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Па обично су биле, направљени су они трогули, они жељезни, запреке те са стране су били, сад не могу се сјетит све, на Брчанској малти знам да су били на тим мјестима, прилазима граду.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Јел то било тад 15., у поподневним часовима, или је то било и раније?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Раније је то било, раније је то било, то је направљено раније.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Поменули сте Станкић Благоја, где он сад живи?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: У Бијељини.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли знате још неког Станкић Благоја?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Не.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А тај Станкић Благоје јел то професионални полицајац био?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Колега мој.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Колега?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Колега.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А рекли сте у једном моменту ако сам ја добро разумео да је и Станкић Благоје дежурао у тој Мешиној канцеларији?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: И он је горе дежурао некад, како га смјена та.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па јел то значи да је и Станкић Благоје био у том како ви кажете Кризном штабу?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Па мислим да је и он био члан Кризног штаба, мислим да је био.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Тај појам Кризни штаб.

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Као Оперативни штаб, како да кажем.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Е сад, откуд вама сазнање да је то уопште штаб и друго питање да је Кризни или оперативни, јел то било званично речено или сте ви то тако закључивали да је то неки штаб?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Па да је као оперативни центар неки, да буде информисан на подручју града, од тог руководног кадра СУП-а, шта се догађа у граду. Тако сам ја схватио.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Јел знате отприлике колико је људи било у саставу тог штаба?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Па било је не знам тачно, мислим да је било до десет, мислим да је било до десет.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: И један од њих и Станкић Благоје?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Мислим да је Станкић Благоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како то знате?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то знате?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Па знам зато што сам, кад некад случајно горе одем нешто видим да ту да сједи, мислим да је дежурао и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, кад кад одете па видите?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Па дођем горе онако, ето ту сам имао неког колегу, Џемо Садиковић и он је држао, ловац је био па дође мало причамо кад нема неких послова службених. Углавном нисам долазио, ал ето понекад кад је дежурао, дођем па причамо без везе неке ствари, невезано уопште за посао, јер смо се дружили кроз лов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви имате питања?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Колега Митровић, ми смо колеге јелте били, више не знам. Обзиром да сте вредили за једног вриједног искусног радника органа унутрашњих послова, ја би вас питао, да ли ви правите разлику и да ли уопште има разлике између проширеног колегија начелника и оперативног штаба, односно ви га зовете кризни штаб?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Па ја сам га тако назвао, не знам, без везе, ријеч употребио.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: А има ли разлике, пазите питам вас конкретно између проширеног колегија начелника, јер начелник је имао свој колегиј и могао га је проширити, и овог оперативног штаба?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Па не видим ту разлику неку, могао га је проширити значи не видим разлику.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Значи ви не видите, не знате ту разлику?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Па не видим ја нисам.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Уреду, да ли ви знате кад сам ја пензионисан?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Па мислим да сте пензионисани '91-'90, тако. Мислим не могу тачно јер прошло је година.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: А да ли знате кад сам мобилисан, кад сте ме видели први пута тамо у МУП-у?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Па некако уочи тог 15. маја тад не знам и ви и Џемо Садиковић и сви ти углавном пензионери и руководни радници који су вјероватно хтјели прихватити.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Хвала, јеси ме икад видио у маскирној униформи или на дежурству или икада?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Не. Не.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Хвала немам више питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте се ви са Тешићем овим познавали од раније?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Не. Поручником?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, са овим да, са тим.

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте се са њим сретали након овог догађаја?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Па јесам пар пута.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ево рекли сте оставио вам је шлем за успомену и тако. Да ли знате како се човек зове?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Па ја сам након пар дана те ћерке извео до Симин Хана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Извели сте му?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Извео сам му ја ћерке и он их је преузео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јер видите што вас све то питам, зато што он вас, он вас спомиње не као неког возача полиције или полицајца из Тузле него именом и презименом, каже именом и презименом?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Знате како се познајемо, ја кад сам изашао из Тузле.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Није био возач тог аутомобила.

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Кад сам ја изашао из Тузле, пошто сам ја резервни официр Југословенске народне армије бивше, поручник, ја сам одлучио да идем у војску, тако да сам ја дошао у Трећу мајевичку бригаду у Лопаре, био сам једно време командир војне полиције у Лопарама, док ми се није у августу супруга разболела тешко па онда сам добио задужење неко друго да радим као неки инспектор за та кривична дјела у војсци, за ратни плен и тако. И тако сусретали смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Митровићу, ви сте први пут саслушани, је ли тако?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас сте први пут саслушани, нисте раније били саслушавани?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Први пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ми само молим вас рећи ваше личне податке нисам узела претходно, ви сте рођени од оца?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Богосава.

ЛИЧНИ ПОДАЦИ СВЕДОКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА Рођен од оца Богосава, које године?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: 1955. године, 14. јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте рођени?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: У Лопарама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је ваше пребивалиште?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Бијељина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Иве Андрића 44 А.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви долазите из Бијељине, је ли тако, ваши трошкови овде по овом мом извештају 6.000,00 динара, да ли вам подмирује то трошкове путне?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Не подмирује сигурно, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су вам трошкови определите?

СВЕДОК СРЕЋКО МИТРОВИЋ: Ма нема везе, нећу говорити, шта ви како ви одређујете тако нека буде.

Сведок тражи трошкове у висини превоза.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се сведоку исплати 6.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам лепо можете ићи.

Судски вештак др Миле Стојковић, генерал у пензији, са личним подацима као са списка судских вештака, опоменут на дужност да налаз и мишљење да по најбољем знању и упозорава се да давање лажног налаза и мишљења представља кривично дело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стојковићу ви сте нам дали ваш налаз и мишљење, да ли остајете у свему код овог налаза од 25. марта 2009. године?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Госпођо председавајућа и поштовани суде ја остајем при ставовима које сам изнео у писменом делу с тим што би евентуално уколико будем имао могућности дао још пар неких додатних објашњења, лично оно што сматрам да нисам можда, а требао бих уписати и са друге стране можда нешто што ви будете желели и одбрана, односно тужиоц.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви сте слушали мало исказе сведока, па ако евентуално још имате потребу да нешто допуните у том смислу ваш налаз ево изволите ви укратко ми изложите.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Хвала лепо. Дакле, поштовани суде, госпођо председавајућа суда, дубоко убеђен да и ова судска инстанца ради по закону, по свом знању стручности и наравно по свом слободном судијском уверењу, ја сам улогу судског вештака

схватио као једно допунско средство, односно доказно средство суда и с тим у вези сам се и руководио оним што ми је наређено вашом наредбом за вештачење. Желим само кратко да кажем да је врло тешко оружану борбу уопште процесу оружане борбе мерити нарочито квантификовати, дакле неким егзактним методама, па је онда у пракси уопште рада у таквој врсти послова једна од најпоузданијих метода управо такозвана анализа садржаја онога шта је неко нешто урадио у једном процесу. На другој страни анализа онога што то како и треба да изгледа у неком смислу значи начелнога, начелног доктринараног става, и онда у једној упоредој анализи подвођењем, као што и ви чините то у свом послу, дакле подвођењем оног садржаја који је у пракси урађен под онај садржај који захтева доктринарни став, је ли извучите закључак путем анализе, путем индукције, редукције, дакле научних метода, теоријских пре свега, извучите један закључак. Дакле, и ја сам се руководио са тим таквим методама.

Што се тиче овога читавога да кажем процеса дозволите ми само да кажем да је читав систем општенародне одбране и друштвене самозаштите се ослањао, то је врло важно и то осећам да морам да кажем, дакле ослањам се на некаква три елементарна дела и целине, то су уставно правна решења, то су доктринарна решења и то је струка, односно то је правилска одредба. У овом уставно правном делу имамо дакле Устав имамо Закон о народној одбрани и Закон о служби у војсци, а у овом доктринарном делу имамо стратегију општенародне одбране, стратегију оружане борбе, што су врло значајна доктринарна документа и у трећем овом делу имамо борбена правила, конкретно правило рецимо бригаде у овом конкретном случају, правило о раду команди и штабова и разна друга до правила службе рецимо које регулише основне односе у војсци. Оно што сам поред мишљења желео да укратко додам то је једно краће појашњење да је значи у организационом смислу поред Југословенске народне армије формирана Територијална одбрана, то сам сматрао да је важно да треба рећи, која је била саставни део значи оружаних снага. Негде отприлике `68. и `70-тих година, `68. је то кренула та идеја да би се она дефинитивно устројила после једне велике вежбе «јединство `76», када се у потпуности инкорпорирао читав тај систем руковођења и командовања у оно што се зове оружане снаге СФРЈ унутар које су значи Територијална одбрана била саставни део тога.

Територијална одбрана је схватана као облик оружаног општенародног отпора и најшири облик учешћа свих структура значи које су поред ЈНА као организације, учествовала у том систему. Она се

организује и припрема у оквиру јединственог система општенародне одбране у складу са Уставом и Законом, основама планова развоја оружаних снага и њихове употребе. Систем руковођења и командовања је био уређен после ове велике вежбе `76. године на тај начин да су значи команда Територијалне одбране је одговарала председништву, односно преко начелника Генералштаба тај систем је уређен, начелник Генералштаба је постао уместо начелника Генералштаба ЈНА начелник оружаних снага, што је практично значило да је команда територијалних снага била под контролом савезних органа.

Наравно да су те територијалне јединице углавном биле формиране у два некаква нивоа, дакле маневарске и просторне структуре, маневарске структуре су биле много веће јединице, биле намењене значи за дејство по ширем простору, просторне структуре су биле намењене за дејство само на локалном нивоу. Толико о томе.

Што се тиче добровољаца такође сматрам да је важно да кажем да су они били важан елемент за редовну попуњу ЈНА, и да је по Закону о општенародној одбрани, 119 члан, добровољцима по овом члану под добровољцима у смислу се подразумевају лица која немају војну обавезу и на свој захтеву су примљена и ступила у оружане снаге, дакле у члану 119 се дефинишу околности под којима се ангажују добровољци, као и њихове дужности и место у војној хијерархији. У једном од пасуса овог члана се каже у погледу права и дужности, добровољци се изједначавају са војним лицима, односно војним обвезницима. То у сваком случају значи практично је значило да све, сваки појединац који се добровољно прикључује значи улази у састав јединице и подређује хијерархијској да кажем структури и принципима деловања војне организације било да је у Југославенској народној армији, било да је у Територијалној одбрани, то је све оно што се зове доктринарни став у поводу свега тога. Како су се у пракси догађале ствари, наравно да је било и одступања од тога нарочито због мешања партија новоформираних партија и тако даље, али оно што је битно да знамо то је да до избијања сукоба, односно процеса распада Југославије нису постојале институционална решења која би дозвољавала да се добровољци ангажују преко партија разних партија дугих и тако даље, него је то било да кажем тако уређен један систем са савезног нивоа.

И нешто само кратко да кажем да су што се тиче полиције иако није била део оружаних снага СФРЈ полиција се могла користити за извођење војних задатака, према члану 104 Закона о општенародној одбрани је наложено да током рата, непосредне ратне опасности или ванредних или других ванредних околности милиција може бити

цитирам, употребљена и за извршавање борбених задатака оружаних снага у складу са законом, према томе за време док полиција извршава своје војне обавезе за оружане снаге потчињава се надлежном старешини који руководи борбеним дејством. У том контексту полиција укључује савезне, републичке и друге нивое. Дакле, по Закону, по члану 104 Закона о општенародној одбрани у рату за време непосредне ратне опасности и у другим ванредним приликама, милиција може бити употребљена и за извршавање борбених задатака оружаних снага у складу са законом. За време, ово је врло важно овај други став, за време за које извршава борбене задатке оружаних снага, милиција се потчињава надлежном старешини који руководи борбеним дејствима. То практично значи да сваки припадник било Територијалне одбране, било добровољаца, било милиције, када уђе у састав борбене јединице, он се потчињава старешини те борбене јединице која руководи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то практично значи за оперативни штаб при тој некој ратној организацији, оперативни штаб при Станици јавне безбедности, какво устројство има?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Да, слушао сам врло пажљиво излагања, ја би ту само хтео да додам још ово, видим да се меша институција кризнога штаба, оперативног штаба и да ту нема јасног појмовног оређења. Дозволите само да кажем дакле кризни штабови су према пракси која се одигравала од '90-тих година, '91, '92. надаље су практично представљали оно што је у доктринарним документима било назначено као одбори за општенародну одбрану и друштвену самозаштиту, комитети заправо постојали су комитети за општенародну одбрану и друштвену самозаштиту, унутар којих је партија тадашња полицичка партија, односно Савез комуниста имао пресудну улогу. Значи, то су била политичко извршна тела, политичко оперативна тела тачније да кажемо оперативна тела која су се формирала за случај непосредне ратне опасности и рата када се процењивало да се на самој територији не могу одвијати неки значајни процеси без учешћа таквог једнога штаба, дакле комитет за општенародну одбрану. Касније је та идеја напуштена, знате, али је остао ехо такве једне институције па када је дошло до сукоба на тлу Југославије, врло често се прибегавало тој организационој шеми значи да се и на нивоу локалном, дакле у општини или на регионалном или неком градском, формирају такозвани кризни штабови који су практично представљали пандан тих институција које су се звале комитети. Унутар њих сте имали председника општине, ту је улазио члан представник војске, представник Територијалне одбране,

представник полиције, извршног органа и тако даље, дакле то је било једно политичко оперативно тело.

За разлику од њега овде у овом предмету сам уочио и видео да се појављује још једна институција која се зове оперативни штаб. Оперативни штаб сам схватио и разумео као команду структура свих организационих војних структура и полицијских које су се нашле на територији општине Тузла. Дакле, то је био штаб преведено на војнички језик, значи команда. Са тог нивоа оперативног штаба је се могло командовати, односно руководити свим јединицама на терену са напоменом да је процес управљања усмеравања рада, ангажовања значи свих структура на тој територији се зове руковођење и он је врло сложен један процес који унутар себе поред планирања организације и контроле координације има још једну функцију значајну, а то је командовање. Командовање је искључива функција једног појединца, дакле команданта, дакле онога ко је на челу. Ако сте ме добро разумели, значи ако ви имате кризни штаб који је полицијско оперативно тело који нешто осмисли знате, који фактички има власт, оно треба да има једну команду, једну структуру која ће те њене идеје замисли, обавезе и тако даље, моћи да нареди, односно да одреди и да их спроведе у делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи за чланове тог штаба?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То значи, ког штаба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оперативног?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Оперативног, то за чланове оперативног штаба значи да се морају и требају понашати као да су војничка команда. Значи они добијају директиву или наређење или већ неку усмену наредбу или било шта из кризног штаба рецимо то би била једна логичка шема. Они то наређење ту заповест оформе у смислу војничког језика и преносе наредбу односно наређење на потчињене команде, односно јединице са напоменом још једном кажем да се командовати може само појединцем, односно само појединац командује, а сви други послови, планирање, организовање, координација, све остало, то се ради групно, зато и постоји као штаб, према томе ако схватимо оперативни штаб као један штаб неке пандан рецимо војне јединице, онда је то значи једно оперативно тело које спроводи наредбе, заповести, наређења и контролише њихово извршавање доле према инфраструктури.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако оперативни штаб представља неко командно тело, тако сам разумела, да ли чланови тог оперативног штаба морају бити упознати са свим плановима, са свим задацима који треба да се изврше.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ако имамо шему, институционалну шему која функционише од кризнога штаба преко оперативног штаба на јединице, онда оперативни штаб не мора да зна све оно што кризни штаб припрема и организује. Довољно је оно што му је наређено, што му одреди значи било писменим путем, било усменим путем. То је довољно знате, а ако не функционише таква линија него се све ствари осмишљавају на нивоу оперативног штаба онда би то подразумевало ово о чему ви говорите значи оперативни штаб мора знати све шта се догађа на терену, да би донео правилну одлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи за оног који је дежуран?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: За оног који је дежуран за њега значи да ако је он начелник тога штаба или командант, сасвим свеједно како ће се звати, он је тај који је по закону овлашћен да командује и он може издавати заповести и наређења нижим структурама, а ако није командант или није начелник штаба, него је члан тога тима он је у обавези да наређење свога команданта које је оформљено на било који начин да ли усменим делом или писменим делом пренесе на потчињене ако се то од њега тражи са једном напоменом, врло је важно рећи да је однос потчињеног и претпостављеног, односно однос одговорности за оно што се преноси врло важно, регулисана правилима, једним од основних правила а то је правило службе. Правило службе каже у члану 33 да лице на служби у војсци, пандан томе подразумевам значи да су и ова лица у штабу имала функцију и улогу војног лица, да ли у улози припадника Територијалне, да ли у улози полиције у састав Територијалне одбране, сасвим је свеједно или војника ЈНА, дакле говоримо о начелној ствари, су дужна да извршавају наређења претпостављених која се тичу службе, осим у случајевима када би извршење наређења представљало кривично дело. То практично подразумева да по члану 40 лице на служби у војсци не сме издати наређење чије би извршење претстављало кривично дело. Ако прими наређење чије би извршење претстављало кривично дело лице на служби у војсци је дужно да о томе одмах извести вишег претпостављеног или старијег од лица које је наређење издало, уколико то није у могућности наређење не извршава. У овом конкретном случају с обзиром на податке са којима сам ја располагао и видео у списима, господину коме се, који је да тако кажем одређен као оптужено лице, је имао могућност уколико је видео да је наређење које је добио, које треба пренети, претставља, има елементе кривичног дела, могао је тражити од претпостављеног да му се писмено о томе каже, ако је време тако кратко да то није било могуће, могао је известити или је требао известити

вишег претпостављеног од њега и рећи добио сам наређење такве и такве врсте које мислим да има опасности такве и такве врсте, па сматрам да ли да извршим то или не и треће наравно да сам процени и да га не изврши. Дакле, ту су три могућности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако говоримо већ о конкретном случају, овде ја не знам ви сте имали прилике да извршите увид у ове списе, опт.Јуришић каже да му је начелник рекао «на ватру одговори ватром», и да је он то пренео, шта би у том случају могло, како да он сад проверава да ли има ватре или нема ватре?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Овако, ствар је врло деликатна, дакле ако је добио наређење «на ватру одговори ватром», поставља се питање у каквој је улози дотични био тада, ја тврдим и сматрам да је он у улози војнога лица, ако би радио по принципима и правилима полицијске службе знате онда је могао пренети то наређење «на ватру одговори ватром» у оном делу колоне где се то фактички одиграло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно шта значи ако добија обавест са терена од резервних станица полиције да се пуца из колоне, како каже овде оптужени, шта то значи како онда би он наредбу морао да пренесе без обзира што му је начелник рекао «на ватру ватром», јер то ја како тумачим «на ватру ватром», онда треба дејствовати свим расположивим средствима тамо где је ватра?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Не, само где је ватра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Само где је ватра. То је по началима полицијске службе, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е али пазите, ако ви имате одређене резервне станице полиције које се јављају у том моменту и каже дејствује се по нама, има то сазнање оптужени да се на одређеним резервним станицама дејствује, каква наредба је у том случају морала бити да га ослобађа било какве одговорности, шта је требао да предузме?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Дакле он је могао наредити да се на ту, да на ту ватру одговори део снага који је у ангажману да тако кажемо знате, дакле дејствујте на последње возило, дејствујте на претпоследње возило, дејствујте на последња три возила или дејствујте на 15-то возило, 20-то, дакле ако има сазнања да се из тог возила дејствује. Али, ако се каже на ватру одговорите ватром па се целокупним наоружањем комплетним дејствује по колони, то је недопустиво, то је недопустиво и то је велика, велика, како да кажем велика грешка, велики пропуст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, конкретно на овом снимку ви сте имали прилике да видите, је ли се то дејствовало по целој колони?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ја колико сам могао да видим, видео сам да се дејствовало по читавој колони и ја сам дао у својој изјави овде да је то у питању једна тзв. фланкирна ватра, дакле бочна унакрсна ватра, тражио сам елементе које бих могао да упоредим са начином дејства, нашао сам их у доктринарним правилима које сам и навео и зато сам и сматрао да се ради о једној диверзантско, диверзантско препадном дејству са елементима класичне заседе. Зашто, зато што сам видео да на основу снимака и изјава сведока, да је у питању била једна отворена, како да кажем, ватра са свих страна, дакле отворана је ватра на читаву колону.

Још што је важно, мислим да се ради дакле две су ту могућности које ми се намећу као дакле или је осмишљена дакле идеја и планирано дејство или је се догодило да поред таквог једног планирања се једноставно све истргне из контроле, знате постоји и таква могућност, ви планирате дејство сегментално и кажете кад пропустите главнину колоне, ту, ту, ту, дејствоваћемо по том и том делу да бисмо пресекали да бисмо урадили то и то. Међутим, могуће је у оружаном борби да дође и до испуштања контроле, дакле једноставно отвори се ватра са свих страна иако се то није ни желело, ја то морам да кажем. Оно што је мој утисак, мој утисак је да су припремани елементи за диверзантско препадну акцију са елементима класичне заседе, али и да су се многе ствари истргле из контроле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад моје питање је, пазите ви сте посматрали овај снимак и видели сте да на челу колоне су полицијска возила.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како би онда то могли да објасните тиме да је то рецимо био препад, ако су људи значи налазе се из полиције ту, значи могли би дејствовати и по њима. Не мислим од стране полиције, него од стране војника који су ту, који су доживели тако нешто па да они као неку, на неки начин одмазду, изврше због дејствовања из колоне?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Па ево видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у опасности је живот тих полицајаца који су ту, у опасности је пазите имамо и високе старешине које су биле ту.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то објашњавате?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Једноставно у самој операцији дејства једног засебног једног дејства постоје правила, у тим правилима се каже да се не дејствује на чело колоне, не дејствује се на

предњи одред, не дејствује се значи на челну патролу, дакле на оно борбено осигурање, већ се туче средина колоне, крај колоне, знате, дакле потребно је створити неко узнемирење и потребно је створити значи конфузију, потребно је створити дезорганизацију маршевске колоне, а дезорганизација колоне се не постиже тиме што ћете тући чело колоне, него средину колоне или зачеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али на челу колоне се налазе високи функционери, шта се дешава са њима, јер практично они су ту, разумете? Ако је заседа у питању ту су њихови људи, шта ће се десити са њиховим људима?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Процена, знате врши се процена, врши се процена да ли је добро које је ту на том месту толике вредности и обрнуто знате, према томе у оружаном борби постоји и оно што се зове жртвовање. Ви једноставно морате жртвовати неке снаге зарад неког тактичког или оперативног успеха и ви сте свесни у процени и кажете мени ће погинути 8%, 10%, само је важно да тај проценат не буде 20, 50 %, али то је занатски посао официра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имајући у виду овај снимак и како су војници били распоређени, војници Територијалне одбране полиције, са обе стране пута, шта то значи да ли су они били распоређени тако да обезбеде мирно извлачење колоне како је већ и било договорено или нешто друго?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Па ево видите госпођо судија, ниједна препрека по Правилским одредбама није препрека ако се не брани, према томе потпуно је ирелевантно да ли су ту били јежеви, крстила, односно бетонски стубови да они нису брањени. У самом, на снимку се види да је дуж читаве колоне био, били су поседнути положаји, то је суштинско питање, то је значи, то је суштински квалификатив који може да каже ово су биле препреке и то препреке које су значи значајне и које могу да успоре дејство колоне. Да није било тих војника, знате да је се желело примера ради ајде да узмемо рецимо идеју да се желело мирним путем да се све одигра онда тих војника не би требало да буде ту, требали су се повући и онда би препреке као такве потпуно биле беспредметне, то су мртва средства која стоје, шта више нису ни на путу, никоме више ни не сметају, али када су поседнути положаји и када значи постоји могућност њихове одбране путем ватре, онда су то препреке изузетно значајне и то показује да није било по мом убеђењу није било добре воље да се колона пропусти на један миран цивилизован начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите везано за ове препреке постојала је наредба Министарства народне одбране да се изврши потпуно и масовно забрањивање на свим путним правцима територије Босне и Херцеговине, дакле везано за повлачење јединица ЈНА, шта то значи?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То је сасвим уреду, сасвим је у реду то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повлаче се јединице, па зар то није уреду ако постоје те запрете?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Не, сасвим је уреду, нека оне стоје као такве, али оне нису смеле бити тог момента поседнуте са снагама Територијалне одбране и МУП-а, знате, да је било памети или разума или већ не знам чега и да су се само повукле те снаге, не би било никаквих проблема јер практично те препреке не могу ништа да учине и оне су нормално према задацима, обавезама, наредбама постављене као такве и то је сасвим уреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могуће да су и те снаге које су биле распоређене с једне и са друге стране пута, значи мислим на снаге Територијалне одбране и припадника полиције, да је то превентивно постављање?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Мислите у ком смислу превентивно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ето да се нешто непредвиђено не догоди?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Па наравно, па наравно, могуће је и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је могуће?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: И то је могуће, али је чињеница да ако се такве снаге поставе ту у превентивном смислу, оне се поставе да би браниле те препреке, да би их штитиле ватром знате. У противном нерационално, намете разлога да постављате људе, осим ако мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у овом конкретном случају?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То би у конкретном случају би могло рецимо да се изда наређење па да припадници Територијалне одбране или милиције склањају те препреке, ја то нисам видео, знате. Дакле, њих је могао, они су могли бити ангажовани да склоне јежеве, да склоне крстила, да склоне бетонске стубове и да ми то видимо и то је уреду, али они нису били, то нисмо могли видети, јер смо их видели у ратном распореду, борбеном и са оружјем на готовс. Према томе то индицира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се обезбеђује рецимо мирно то извлачење колоне? Ви кажете ово је био борбени распоред, ратни распоред?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како би требало извршити ту организацију да би се обезбедило несметано мирно повлачење колоне?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Па видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете то да нам мало објасните какав је то распоред који је требао да се сачини на терену да би се обезбедило мирно извлачење?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Наравно. Наравно. Знате како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не овај борбени дакле распоред, ратни како ви кажете у овом конкретном случају, него који би то распоред био, како би то требало да се одвија?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Па знате шта, ово што ме питате то је уствари ствар процене, команда бригаде је била дужна да изврши процену ситуације и на бази тога донесе одлуку како ће извршити марш. Знате. Ако ви процењујте да вас неће нико напасти и да неће доћи до сусретне борбе, ви ћете онда поћи тако како је пошао командант 92. бригаде, дакле није обезбедио борбено осигурање, није пошао ноћу рецимо што би можда могло да умањи дејство снајпера и остале ватре знате, пошао је у колони необезбеђен. Да је вршио правилну процену и проценио да постоји опасност могао је тражити од претпостављене команде помоћ, знате ту нарочито зачуђује ангажман 17. корпуса, то је просто невероватно. Са колико индолентности су рецимо они и да ли су уопште пратили шта се догађа на простору, јер 17. корпус је био дужан, то је њихова потчињена јединица, он је био дужан, он је могао дати снаге ако командант бригаде није имао снаге за обезбеђење, маршевско осигурање, да дају потребне снаге за такву ствар, и ово што сте ме питали значи постојала је могућност да се и марш изврши на другачији начин по борбеном распореду, једноставно пешице знате, крене колона са оружјем, али то је све ствар процене. У овом случају командант је процењивао да га неће напасти, то му је највећа грешка, то је највећа грешка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам друго вас питала, ја сам хипотетички поставила питање имајући у виду овај распоред војника територијалне структуре и цивилне полиције, значи имајући у виду њихов распоред, ви кажете да је то, да то није био постављен по начелима и принципима обезбеђења мирног извлачења колоне, какав би требао распоред да буде?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Уопште их није требало да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште није требало? Је ли то правило неко?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Тако је, они су требали бити дистанцирани најмање рецимо за један пушкет рецимо, они су требали да буду удаљени са свих пунктова да би се то могло мирно да, јер ево зашто, рећи ћу вам и ово, зато што је по теорији наставе гађања најтеже гађати, то је врло важно да кажем, најтеже је гађати у покрету, циљеве у покрету знате. Мала је вероватноћа, то ће вам рећи сваки теоретичар, балистичар који зна шта је настава гађања, мала је вероватноћа да ћете ви из колоне у покрету тући утврђене циљеве у овом конкретном случају, не знам у подруму или горе на згради и тако даље. Према томе, ниједан старешина не иде са идејом и са заповешћу практичном да из колоне отвара ватру да би тукао циљеве, то је потпуно јасна ствар. Па ако је то тако, а желите да прођете мирним путем, онда је нормално очекивати, односно затражити од некога, ако имате већ сарадњу са њим, да кажете молим вас склоните ваше снаге, макните ваше снаге да бих могао мирно да прођем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имаћете прилике полако, немојте ме прекидати, немојте ме прекидати.

Да ли имате још нешто да додате везано за овај ваш налаз?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Дакле, имао би да кажем још и то да је се према правилима оружаних снага, па мислим да и полицијске службе, ту сам мање упућен, али ово овде у овом првом делу више, могло отворити ватра односно наредити дејство по ватреним тачкама које су се у том моменту огласиле, а не по целој колони, то је моје мишљење. Не можете ви наредити «на ватру одговори ватром» и онда тучете са комплетним наоружањем, по читавој колони, јер је непотребно, зашто, зато што тамо дејствује неко, имате податак да неко тамо дејствује, па дејствујте по њему да бисте га неутралисали а не по целој колони, е то је суштински проблем, то је по мом мишљењу суштина проблема унутар кога се то може приписати као један неправилни и недозвољени начин употребе силе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имајући у виду ова оштећења на возилима која сте имали прилике да видите на овом снимку, шта би то значило?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То би значило да је, врло сам пажљиво прегледао, да су возила била изложена пешадијском дејству пешадијског наоружања, да су била изложена дејству нарочито аутоматског наоружања значи пешадијским наоружањем аутоматским

пушкама, ручним бацачима, односно зољама, дакле оно што је наоружање јединица које су биле у окружењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само једно господине Стојковићу, нисам сигуран да сам схватио да ли сте ви направили лапсус или сам ја погрешно вас разумео. Рекосте да је мала вероватноћа погађати циљеве у покрету?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Тако је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Или из, у покрету или из покрета.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Пардон из покрета, лапсус «калами», лапсус «конме», дакле када разматрате начин дејства увек гледате да вам из покрета да издајете команду за гађање из покрета, то вам је последња нека солуција, знате, зато што знате да је вероватноћа погађања врло слаба врло мала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих имао да питам у односу на последице које сте могли да видите, па да ли можете да дате неко додатно објашњење у односу на санитарско возило и ваш закључак у том смислу да није наређено да се отвори ватра на онога ко отвара ватру на вас, па шта можете да кажете да је и било санитарских возила у колони.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Да, да, па могу рећи да је, бар оно што сам ја видео на снимцима, да се ради о једном енормном односу, дакле једном несразмерном односу отварања ватре са стране снага ТО и МУП-а у односу на колону, то је моје мишљење. Друго, што се тиче санитарског возила, у принципу свако возило са знаком санитарским значи са знаком црвеног крста се не гађа, оно има по Женевским конвенцијама неку заштиту знате и по неким правилским значи одредбама поштовања и Хашких конвенција и Женевских конвенција и Протокола женевског и тако даље, и онога што се у едукацији војске до тада чинило, значи санитарско возило се не гађа у овом случају видео сам да се гађало, неко објашњење сам видео у списима да је у питању да су не знам борбени састав неки у возилима и тако даље, у принципу се не гађа. Врло је велики и енормно велики губитак снага ЈНА у односу на број погинулих и рањених, то је нешто што је заиста тешко прихватљиво.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да се још задржимо на тим возилима и те последице, да ли ви као тај војни стручњак можете нешто да кажете о тим погоцима пушчаних зрна на шофершајбнама, односно ветробранским стаклима?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Јесте, ја сам видео, пажљиво сам прегледао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Може ли из тога да се закључи која врста оружја је употребљена?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Наравно, зато сам и рекао у тексту да је ватрени снап који показује рецимо на возилу ТАМ 110, врло узак знате, дакле са врло малим растурањем, а с обзиром на снимак који видим одакле се потенцијално могло гађати, а то је негде 150-200 метара у том распону негде можда од стотину метара или двеста, рецимо да није у питању прецизно наоружање у конкретном снајперско наоружање, растурање би било много веће. Ја сам видео рецимо да је тачно груписан онај такозвани снап врло узак што показује да се ради о прецизном оружју које је ту пролазило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Вештак је своју тезу која је апсолутно без доказа, али која је овде изнета, о томе да је критичном приликом колони била припремана заседа на бази постојања препрека, које, а посебан доказ је то што су војници, односно припадници МУП-а били непосредно у околини или непосредној близини тих препрека, постављени наоружани у некаквим борбеним или полуборбеним положајима, па је из тога закључио да је колони припремана заседа, моје питање је да ли је вештак имао прилике да се упозна са другим материјалним доказима поред препрека на којима базира свој налаз, а други материјални доказ је комуникација припадника МУП-а у централи и са терена да будем конкретан када резервисти или припадници МУП-а наоружани ти који по његовом виђењу чувају препреке издају или добијају наређење да се води рачуна да цивили не отворе ватру по колони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли сте ви имали прилике то се евидентирало на снимку, да се говори.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Јер одбрана тврди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Јер одбрана тврди да је војска у том моменту није била добродошла и да су управо ови припадници МУП-а били ту да чувају не запреке него војску од неконтролисаних напада цивила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике значи да обратите пажњу на тај део снимка? Дакле то је када се инсистира на томе да се води рачуна да неко од цивила не запуца?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад пазите ви би требало да имате у виду кад у ком моменту је то било, кад у ком моменту је то инсистирано на томе да се води рачуна да цивили не дејствују. Да ли сте имали то прилике да региструјете?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ево овако госпођо председнице, прво ја нисам заснивао свој став и мишљење само на овом елементу и на овој тачки да су препреке брањене да на основу тога што су препреке брањене да се ради о заседном дејству. Моја основна теза која проистиче заправо као теза, да се ради о том заседном дејству јесте систем ватре, дакле оно што је се одиграло, систем ватре и последице које је трпила читава колона, знате. Јер да је у питању само ова група људи која је чувала овај препреке, знате, последице би биле много мање, знате зашто зато што дуж читаве колоне није било свуда препрека, било их је на једном месту, на другом, на трећем знате, али није било дуж свуда, а дуж колоне су много велике штете направљене читавој колони, е ту ја заснивам моју хипотезу на томе. То је што се тога тиче, што се тиче овога цивилног дела знате.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Само ако ја могу сада да интервенишем.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, изволите.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Је ли то значи да вештак сматра да су ови припадници МУП-а или наоружаних снага на улици је ли, у униформама, они отворили ватру на колону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад, шта он сматра.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Или је вероватно дошло негде изван те линије постављених униформисаних лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није питање.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Не, па како он говори систем ватре, како је он утврдио систем ватре.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Тако је, ево како видите, пажљивим прегледом оних видео материјала ви сте могли видети утврђене ватрене тачке, дакле могли сте да видите вреће са песком, дакле тзв.ватрене тачке утврђене. Даље, видели сте да постоји огроман број могућности рецимо дејстава из ваздуха, односно из зграда, дакле то је била читава, то је као један теснац практично, с обзиром на конфигурацију урбане средине, знате према томе одатле сам ја извлачио закључак и нису дејствовале само ове снаге, ја не могу да кажем да ли су само оне дејствовале, могу да кажем да уопште нису дејствовали знате, јер у том општем метежу вероватно да су и оне дејствовале.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Наравно.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Али је сигурно.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Оне нису дејствовале.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Моје мишљење је, сигурно је да је се дејствовало из утврђених тачака као што су они вреће са песком дакле ватрене тачке утврђене бункери назовимо их, да се дејствовало са зграда, да се дејствовало са кровова зграда.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Вратите на оно цивилни део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За разговор оно што.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Е да, цивилни део.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: То нам стално нешто избегава.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Не, нема никаквог проблема, ја не знам ко је могао издати то пазите да не отварају цивили ватру, цивили у принципу нису наоружани ако су били наоружани у цивилном мора да су припадали некој структури војној знате. Према томе ту не би могао да истумачим на који начин.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Добро. То, његов исказ је само у домену наравно претпоставки па га тако и прихватам, прихватамо тај одговор и моје следеће питање, мало пре је сведок одговарајући на питања заступника јавне тужбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Судски вештак.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Судски вештак.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем није сведок, судски вештак.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Извините, судски вештак, одговарајући на питање заступника тужбе говорио о интензивној ватри која је дала заиста озбиљне жртве, озбиљне жртве, то одбрана уопште не спори нити мисли овако да злоупотребљава број жртава, али је моје следеће питање, озбиљно велики број жртава, да ли је произведен паљбом из оружја којим су располагали ти наоружани припадници МУП-а, резервиста или већ не знам којих снага у Тузли, по колони, или је број у директно узрочној вези са неправилно транспортованим теретом, оружјем, експлозивом, муницијом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, одговорите.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: То је моје питање. Однос узрочно последични висине, односно катастрофалне последице и шта је последица, шта је узрок у ствари тих последица?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ја мислим да је највећи узрок последица дејства пешадијског наоружања по колони, што се тиче, а не дејства накнадног дејства минско експлозивних средстава из

простог разлога што ће вам сваки балистичар рећи што се минско експлозивна средства конкретно тротил, тринитротолуол или било шта, не може активирати пушчаним метком, он се може активирати ако погодите иницијалну капислу у њему. По правилима транспортовања експлозив, дакле мине не иду са иницијалним средствима, него иду посебно у посебним возилима, иницијална средства, дакле каписле, односно упаљачи, а посебно иду средства. Оно што сам ја видео мој утисак је да је се углавном највећи део губитака у живој сили настао услед дејства пешадијског наоружања.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Дакле не експлозије, не пожари, не?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Не, мислим да су пожари накнадно изведени, односно накнадно наступили.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Добро. Е, моје следеће питање је наредба коју је Илија Јуришић издао или пренео, то ће веће ценити, али која сигурно значи, односно гласи «на ватру одговори ватром», по својој природи да ли је офанзивна наредба или дефанзивна?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Наравно сама етимологија речи говори, логика речи вам говори да на ватру одговорите ватром, да је то дефанзивни начин, значи треба да се одбраните.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Па наравно.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Међутим, овде ја још само додајем то, моје мишљење значи, да је врло важно извршити градацију да ли је та наредба од, да ли је конкретно оптужени издао ту наредбу он, дакле да ли је он творац те наредбе или није. По мом мишљењу дозволите ако могу да кажем, мислим да није, дакле он је пренео ту наредбу и његова одговорност у командном ланцу се може односити само на оно што се зове командна одговорност у ланцу извршавања наређења, а не као аутономна аутоктона директна наредба господина Јуришића. Ја сам стекао утисак да је неко пре тога конкретно овај Бајрић или како се зове, припремио наредбу и рекао му уради то и то.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Али знате шта је проблем одбране, две године колико је овај човек у притвору, што ми, што тужилац не каже да је мој брањеник рекао «на ватру одговори ватром», то сви ми знамо, једино тај глас од тога шта је Илија Јуришић рекао није још стигао до тужиоца.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ја се извињавам господине, ја не знам ни ја то, знате, ни ја то овог момента не знам.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Моје следеће питање.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Само могу да нагађам.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Следеће питање, молим вас, дакле наредба «на ватру одговори ватром», је по својој природи дефанзивна, да ли она

подразумева да је претходно на лице које или на лица на која је отворена ватра, односно која је добијају команду да одговоре на ватру ватром, отворена ватра неког другог, то је моје питање.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Наравно да подразумева.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Е сад, из списка.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Да је неко пре тога дејствовао ватром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, следећи одбрану оптуженог Јуришића. Наравно.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Наравно, то је логика ствари.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Из списка, из изјаве окривљеног, неких сведока и неких писмених доказа имамо недвосмислено след догађаја пре него што је Илија Јуришић пренео наредбу да је прво примио информацију у својству дежурног о отварању ватре, да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саслушајте пажљиво молим вас.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Јел, мислим ви ме исправите ако ја не говорим тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Да је након прве информације отварају ватру, добио информацију отварају ватру по објектима, то је друга наредба и да је након те друге уследила трећа, отварају ватру и по нама, по људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је тек након тога уследило?

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Тек након тога услеђује да сад занемаримо да ли је то рекао Меша Бајрић или је рекао неко други, услеђује одговор пошаљиоцима информација «на ватру одговори ватром», моје питање је будући да је вештак тумачио услове под којима се може одбити извршење наредбе, па је рекао може да се одбије ако наредба сама по себи значи извршење кривичног дела, моје питање је у наредби «на ватру одговори ватром», да ли има елемената кривичног дела, то је прво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не може он то да одговори.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Па добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није питање за вештака.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Он је нама тумачио нормативна акта, то је суд дозволио, па сам ја себи дао право да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, цитирао је нормативне акте, сигурно нећемо то узимати.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Повлачим. Повлачим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу се надовезати на ово ваше питање.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Повлачим питање и немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стојковићу мене ово интересује, ви се чули укратко имали сте прилике да извршите увид у спис, чули сте одбрану овде опт.Јуришића, чули сте шта је он све како каже предузео па имајући у виду онај снимак, онај први пуцањ, оно кад је нагло како овде кажу да је запраштало, грунуло са свих страна, шта ви можете да кажете, је ли то могуће било тако предузети све те радње и одједном рећи «на ватру ватром»?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Па видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А имајући у виду снимак који сте имали прилике да видите.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Имајући у виду снимак, дакле имајући у виду снимак јасно је потпуно да су се многе ствари унутар овога процеса који се одиграо овога случаја истргле контроли, то је мој став и мишљење, истргли контроли. Чињеница је да је овде било добро припремљен ватрени систем, да није био добро припремљен ватрени систем не би оваког дејства ни било знате. То је контра овог првог, прве ствари, треће шта је било битно, ако је већ, ако прихватимо тезу да на ватру одговори ватром, што ја уопште не мора да, ја то нисам нигде чуо знате на ватру одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је одбрана, ми вам само говоримо, то је одбана, одбрана оптуженог.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Уреду, уреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте упадати.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Да, да, то је уреду, прихватимо то, али само ово је важно, ово је важно молим вас зашто онда ако издајемо наредбу на ватру одговорите ватром, зашто се није дејствовало ватром по оним ватреним тачкама, било да су у покрету или су стационарне, које су дејствовале, а не по целој колони, то је суштина проблема за мене, знате и ја то питам, зашто је, зашто је издата једна генерална наредба условно да кажем, схваћена као један општи став па грунути са свим снагама, зашто се није дејствовало на одређену ватрену тачку која угрожава, која прави проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Е то је суштина за мене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само једну примедбу, пошто је вештаку презентирана слободна интерпретација која по мом мишљењу не одговара чињеницама које стоје у списима предмета, а то је из саме дакле одбране не произилази наредба Јуришићева «на ватру одговорити ватром», када је чуо први, други, трећи глас који каже пуца се по овом, пуца се по оном, не он тражи неко лице које ће одобрити, тада улази

Меша Бајрић, он њему не саопштава да је добио информацију како се пуца и тако даље, него он му издаје наредбу. Тако дакле ово је моја слободна интерпретација, а одбрана је дала своју слободну интерпретацију, а вештак не би требао на основу слободне интерпретације да даје свој закључак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, може да се изјасни везано за одбрану оптуженог наравно.

Господине Дозет пре него што кренете са питањима ми бисмо направили једну паузу. Претпостављам.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од 20 минута.

Настављено у 13,20 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте констатовали да је Протић напустио? Добро. Можемо изволите.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Вештак је у уводу данашњег излагања више пута помињао правила и правилске одредбе, и ситуацију на терену како је он оценио, подводио под те правилске одредбе, тако је навео да према правилским одредбама експлозив се увек транспортује одвојено од упаљача, да ли се експлозив транспортује одвојено од људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Микрофон молим вас укључите.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Наравно, наравно. У принципу дакле основно безбедносно правило јесте да се експлозив транспортује одвојено од људи и то је начелни став. Сваки онај ко врши обрнуто, наравно преузима на себе одговорност тога свега. У овом конкретном случају ако бисмо на то могли да сведемо могуће је и оваква тактичка ситуација значи недостатак довољног броја возила, ситуација у којој се нашао и окружење, намера да се што пре извуче жива сила да се и укрцају и жива сила у.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте у току разгледања списка, односно вештачења наишли на податак да је експлозив односно минско експлозивна средства и муниција транспортовани заједно са људима?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Наишао сам.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Јесте, да ли је то по правилима?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То није по правилима.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте наишли на податак да је заједно са експлозивом транспортовани и упаљачи и све остало што је потребно?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: У списима сам наишао на податак, а по тврдњи сведока команданта 92. бригаде да су иницијална средства била у посебним возилима, а не заједно са експлозивом, што је сасвим у реду и што је правилска одредба и што је безбедносно гледано сасвим принцип на месту.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Вештак је у данашњем усменом излагању, дозвољавам да нисам добро прегледао писмени па, говорио о употреби зоља, односно ручних бацача од стране, како да кажем, друге стране у односу на војску. На основу чега сте закључили да је употребљавана таква врста оруђа или оружја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите молим вас микрофон.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Јасно се може уочити да је таква врста средстава коришћена из визуелне слике која нам се пружа на видео снимцима. Зашто? Јер дејство пешадијског наоружања се тачно види и види се дејство кумулативних средстава.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли говорите о оном видео снимку који говори о последицама или о видео снимку на којем пратите напад?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ја видим о последицама пре свега јер је то и било моје питање овде постављено мени од стране суда на једној страни и на другој страни у самој динамици сам видео, а може се видети да је у току динамике кретање припадника друге стране или тако да из назовем Територијалне одбране са зољом у руци, што мени индицира да је то средство употребљено.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли имате конкретан податак да је употребљено или вас само индицира зато што видите да га носи?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Индицира. Ниједан снимак ми не показује дејство зоље, дакле, не могу да видим дејство.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли имате сазнање да је на камионима било натоварених зоља, односно да ли сте наишли на такав податак?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Не. Наишао сам само на податак, видео сам да је било минобацачке муниције 82 мм, 120 мм и видео сам од ручних бацача.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Шта се дешава са зољом у пламену?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Мислите кад она дејствује или кад се она нађе?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не, него кад се она нађе у пламену?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Експлодира.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Експлодира? Да ли то даје идентичну слику уобичајеног опаљења зоље?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: У принципу да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У принципу да? Да ли можете искључити да је на тај начин дошло до оштећења које сте?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Врло је могуће са те стране, не могу да искључим, као што могу и да кажем и то да је могуће рецимо нападним рецимо паљењем возила да дође до иницирања експлозива јер се тиже температура. Са дизањем температуре тад се стварају могућности да се активира експлозив.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Наравно. Приметили сте претпостављам на оном снимку да горе станови на неком четвртном, петом или осмом спрату?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Видео сам не да горе него да је само последице већ тога да су горели пре тога, тог момента нису горели, али сам видео на снимцима да су вероватно горели пре тога, само последице тога сам видео.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Опет се враћамо на правилске одредбе. Говорили сте о Закону о опште народној одбрани и добровољцима. Да ли можете описати процедуру, односно да нам укратко изложите процедура евидентирања, односно поступка кад на капију неке касарне дође добровољац?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Наравно као што сам рекао према члану 104 Закона о опште народној одбрани, значи било је могуће ангажовати добровољце и тај поступак ангажовање добровољаца углавном се сводио на следеће:

Ако немате, значи члан 119, пардон није 104, дакле, ако ви немате борбени распоред, а имате намеру и жељу да се укључите, односно ви се појављујете у касарну или у војни одсек или у секретаријат, дакле више могућности било где сте се могли појавити и кажете ја сам добровољац, желим да се укључим у јединицу ту и ту, како се зовете, тако и тако, узима вам се податак основни, пита вас за ВЕС да ли сте служили војску, јесте или нисте, ако сте служили говорите који сте ВЕС и на основу тога вама та команда која вас евидентира распоређује у јединицу. Тако да ако сте ви рецимо били минобацачлија немате сада распоред из различитих разлога, пре свега зато што сте можда престарели или сте можда инвалид неки или сте већ, нисте једноставно распоређени у било коју јединицу такве врсте, они ће по логици ствари да вас распореде тамо где је ваша војна евиденција, специјалност.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Од тренутка уласка у касарну и за примање таквог добровољца који је његов статус?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Његов статус је војно лице.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја бих молио да се сведоку предочи исказ сведока Дражана Бошковића, то је официр саслушан овде 25.03.2009. године, иначе војни полицајац, односно старешина из јединице војне полиције на страници 59 записника или дозвољавате да ја предочим део који ме интересује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: На моје питање да ли може војник из резервног састава ако је војник ићи на стражу? Наиме, тај старешина је нама овде сведочио да они нису имали војника за стражу, одговорио је следеће: «Па може ако се одреди на стражу, ако га је неко одредио, ако га је одредио да, али није се смјело да вам кажем ми смо рачунали још нисмо рачунали још као војска, ми нисмо смјели њега употребити тог војника из резервног састава да му дамо да нам чува стражу, није се смјело»?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То је, ако дозволите, значи то је лична процена командира конкретне тактичке јединице. У принципу према ставу 5 члана 119 Закона о коме смо говорили, у погледу права и дужности добровољци се изједначавају са војним лицима, односно војним обвезницима. То подразумева овакав општи генерални став подразумева да је се сваки добровољац могао ангажовати и за стражу. Дакле, ово не може да оправдава немогућност ангажовања, али има једна друга ствар која тражи по правилу службе, односно по правилу стражарске службе. Свака активност на стражарској дужности тражи претходну припрему. То је правило које обавезује старешину. Значи, ако сам ја командир вода, мени је наређено да формирам два, три, пет стражарска места. Први задатак ми је значи од тог људства које имам да издвојим за стражу, за прву, другу, трећу смену, за разводника, за командира, за заменика. Са свим тим људством сам дужан да проведем обуку, припрему, та обука и припрема, да вас не замарам превише, али је врло важна, између осталог захтева и ватрену припрему и теоретску припрему, значи теоретску у смислу шта чува, како, на који начин се понаша итд., ватрену припрему мора да изврши, гађање итд.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Па је ли са војничког становништва оправданије оставити упражњено стражарско место или поставити некога ко није прошао школску припрему?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Са војничког становништва је оправданије поставити стражара макар каквог него оставити објекат незаштићен.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Следеће питање. Војна колона, ви сте описивали где је, где су испоштоване правилске одредбе, где нису. Да ли третирасте као ненаоружану, да ли третирасте ту колону као неприпремљену за борбу?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Свака маршевска колона па и ова колона је морала бити борбено припремљена за борбену радњу која се зове маршевање у оваквом случају. Међутим, нажалост командант је пропустио да изврши такву ствар и овде није имао основне елементе борбеног осигурања. Да је он имао челни одред, челну патролу, бочно осигурање, зачелно осигурање, знате, тачно одређено, онда би могли рећи да је та јединица припремљена за борбено дејство. У овом случају он тога није имао. Зашто није имао? Ја сам покушао да објасним, врло је вероватно из разлога што је рад команде на доношењу одлуке за маршевање спровео у једном тзв. скраћеном методу у коме је он не питајући много своје потчињене, односно не процењујући довољно ситуацију донео одлуку да се крене што пре недовољно припремљен. Наравно, он објашњава услед недостатка борбеног дела.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли то искључује да су и појединци били неприпремљени за борбу?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Наравно уколико немате прецизно издате задатке а у овом конкретном случају тога није било. Дакле, није издата прецизно наредба за марш, заповест за марш. Знате, то је врло значајна једна активност. Заповест за марш у себи садржи између осталог и податке о непријатељу, односно податке о оној суседној, оној страни тамо негде, податке о времену, земљишту итд., али садржи и једну тачку четврту која у себи носи конкретне задатке. Према томе, да је заповест за марш спроведена, онда би сваки командир својој групацији војника рекао у случају таквом и таквом поступаћеш тако и тако. Значи, ако будемо нападнути ова колона искаче с једне стране, друга искаче овако, ти отвараш први ватру, ти други итд.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ви сте били присутни саслушању командира чете војне полиције Тешић Ђоке?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је његово наређење својим војницима, дакле, војним полицајцима то о чему ви говорите?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То је управо то, с тим што је то на његовом, условно да кажем, локалном нивоу. То исто само у много већем обиму и у значајним је требао да уради командант 92. бригаде.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: С обзиром на налаз.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Опростите. А командир полиције је то могао да уради само на темељу претходне ове. Он је ово очигледно урадио вероватно и по некој својој инерцији и ствари, познавајући борбену ситуацију, познавајући опште стање ствари он је својим људима да их покуша да их заштити, али ако хоћемо да гледамо правилан рад команде на припреми доношења одлуке извођењу марша, онда је нормално било да команда бригаде и између осталих и том поручнику полиције дотури, односно изда заповест за марш да би он исцрпио елементе за оно што ће својим људима рећи.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: С обзиром да сте такође били присутни и изношењу налаза вештака проф. Јовичића, где каже овако на страници 88: «Први и кратки рафал испален је, дакле, са неког стационарног места скоро одмах рефлексно», а професор је рекао да је то у питању пола секунде, односно 0,590 и не знам колико, - «из војне колоне се испалују два кратка рафала, следи још један кратки рафал опет 06 секунди», чини ми се професоре, је ли тако, «из или испод или између зграда око трасе кретања возила када се готово исто одмах (готово истовремено) из војне колоне испалује дуги рафал». Да ли ово подразумева да је тај неко ко је у војној колони и на војном возилу спреман за дејство или не?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Пазите, логично је било претпоставити да свако у колони, који се налази у колони, треба да буде припремљен за неко дејство. Није једноставно пролазити на онакав начин мимо онолико зграда и са онолико присуства људи, наоружања, опреме, инжињеријских препрека итд., а не помислити интуитивно да постоји нека опасност, значи то би било ван памети.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Судија Крстајић је са професором Јовичићем покушао да расправи тај део приче од тих 05 секунди, односно психичке секунде?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Али ја хоћу ово да кажем, знате шта је могуће, што сам био можда и дужан да вам кажем. Врло, подаци ми на неки начин коинцидирају ка следећем. Можда је могуће да је чак и ова пренета наредба «на ватру отвори ватром», се можда и не односи на целу колону, разумете, него можда тамо да оно отварање ватре управо тих рафала. Пазите, значи ако ви имате једну колону која је дугачка километар и по, два, имате податак да се тамо неко отвара ватру, ви ћете рећи на ватру одговори ватром што би практично значило да се односи на ту. Примера ради рецимо ту ватрену тачку покретну која отвара ватру, али како наћи објашњење сада да се распалило свим

могућим средствима по читавој колони. То је мене иницирало у додатном размишљању да проценим да се ради о једној заседи.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Претпостављам да сте цео спис исчитали?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Наравно, више пута.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Овде се појавио до сада један човек који је тражио заштиту идентитета. Мислим да смо га означили сведоком «А» или «1», сведок «А», је ли тако, који је рекао овде, дакле, човек који је страдао у колони са врло, врло тешке последице су пуцњаве, дакле и физичке и све остале. Рекао је овде пренећу «петарда дечија да је пала десило би се ово што се десило». Како тај део тумачите? Дакле, то је човек који је страдао у колони и ја му верујем.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Наравно, врло јасно и ја му такође верујем. Видите, тензија у ратном дејству је невероватно висока, знате, ту ради адреналин и сваки иоле да кажемо инцидент може да доведе до овога. То је врло могуће, врло могуће. Дакле, један набој, психолошки набој опасности која вреба, али према томе ја то не спорим уопште ни дејство ни с једне ни с друге, али мени је само недопустиво, несхватљиво да се може у том дејству од неколико минута условно да кажем, нанесу толико велики губици. Пазите, то су 92 мртва војника, има преко стотину рањених. Знате колико треба по неким нормама. Треба та јединица да дејствује 15 дана, да дејствује у нормалним тактичким условима да би имала те губитке, осим ако није на јуриш кренула па је дејствовала, што практично значи да ми говори да је то или је неко добро припремио, дакле, добро припремио ватрени систем или је толико енормна разлика била у броју наоружања која је тукла ту колону да је дошло до овог до чега је дошло.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Вратићу се на сведочење пуковника Стублинчевића, исто сте га слушали, он је поменуо наредбу која је везана за онај међународни уговор о извлачењу војске са личним наоружањем. Гледали сте снимке и видели сте на почетку колоне неки камион који вуче топ. Да ли је топ лично наоружање војника?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То није, то је колективно наоружање.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли су минско-експлозивна средства лично наоружање војника?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Јесу бомба, јесте тромблонски метак, јесте значи експлозив ако он носи са собом чисто који је добио ако је то диверзант или тако нешто, пример за такво дејство, али ова средства мине, противтенковске и остало не. Нису, не припадају борбеном комплету.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли то значи да је, ја сад постављам питање које апсолутно са оптужницом немају никакве везе, али вежем се за целу причу из овог налаза вештака. Да ли то значи да је ова колона и по питању товара била поштовање тог међународног правног уговора, односно наредбе да се извлачи војска само са личним наоружањем?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Знате шта, ја не знам тачно детаље тог уговора, односно тог договора. У принципу могу да говорим само о принципијалним стварима. Значи, ако се нешто договорило да се извуче, онда је то подразумевало да све оно што иде у колони да се пропусти, али ако је у уговорном односу постојао клаузул о томе да се може извући само војник са пешадијским наоружањем, а није тако учињено.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Чули сте команданта тог подручја Добој који је изишао само са личним наоружањем и војском.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Па јесте знате, али постоји нешто што се зове лична безбедност. Ви кад кренете ви размишљате, процењујете ако сте у нормалном, да кажемо ситуацији да размишљате, увек ћете са собом носити нешто са чиме ћете одговорити. И ако ви крећете.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Али где одговорити?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Одговорити ако будете нападнути.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Одлично, сад смо дошли до праве ствари. Да ли постоји у бившој Југославији, односно у ЈНА било каква доктрина везана за унутрашње сукобе, међунационалне или међуверске?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Не. Систем општенародне одбране и друштвене самозаштите је подразумевао један од основних принципа је подразумевао равноправност свих народа и народности.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли ви у свом налазу посматрате ЈНА и ову другу страну као исту страну или као зараћене стране?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ја их посматрам као исту страну нажалост завађену, дакле, нису у ратном односу, нису у ратном сукобу, нису различите снаге јер их сматрам саставним делом оружаних снага СФРЈ.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се 92. бригада извлачи са ПЗТ-а?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: 92. бригада се извлачи са простора који у потпуности одговара дефиницији која се зове привремено запоседнута територија и због тога сам то употребио.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли привремено запоседнута територија подразумева две зараћене стране?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Наравно.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је Тузла по сад из ове перспективе, не 92. него из ове садашње перспективе била привремено запоседнута територија?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Не. По уставним решењима и законским решењима то није била привремено запоседнута територија, али је оно што је суштински за мене било важно то је што сам у делу доктринарних ставова по питању ангажмана територијалне одбране на ПЗТ-у нашао невероватне и идентичне ствари у ономе што се догодило према јединици ЈНА и онога што се у доктринарном.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А основна суштина територијалне одбране ја претпостављам да је заштита властите територије?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Тако је, тачно и ангажман на својој територији.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Наравно. Из ког доказа из списка сте црпели податак о организацији снага, ајде да кажем, сад супротстављених ЈНА?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Из стратегије оружане побуне.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не теоретски, конкретно. Ви говорите о полицији и територијалној одбрани, из ког доказа у спису ви црпите податак да је то што се налазило тамо на Брчанској Малти припадало полицији и територијалној одбрани?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То пре свега црпим на основу визуелног извора из ових аудио-визуелних података и материјала.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Можете ли конкретизовати, дакле, шта вас упућује да је неко припадник територијалне одбране?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Тако је, униформа.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Униформа? Да ли сте наишли податак о организовању ратних станица милиције?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: У списима јесам, показивао сам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Кома припадају те ратне станице полиције – ТО или милицији?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Они припадају милицији али се могу ангажовати и за дејство територијалне одбране. Ако се ангажују за дејство територијалне одбране онда подпадају под војну...

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Из чега црпите податак да су ангажоване као територијална одбрана?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Из тога што су постојали представници снага полиције у оперативном штабу и у кризном штабу и на основу онога што сам могао да видим, јер они дејствују заједно један поред другога. Имате представника територијалне одбране.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: По чему разликујете представника територијалне одбране?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: По униформи.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: По униформи? Да ли имате податак да су у станицама резервне полиције, дакле, ратним полицијским станицама били људи у цивилу? То сте могли прочитати у спису?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Јесте.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: По чему разликујете онда некога ко стоји полууниформисан поред цесте или лежи?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Видите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: По чему разликујете да припада ратној станици полиције од некакве ратне јединице ТО?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То је потпуно небитно. Знате зашто је небитно? Сасвим је небитно да ли је он из састава полиције и да ли из састава ТО јер и један и други чине саставни део оружаних снага, део оружаних снага које се ту ангажују. Полиција је тог момента када је са територијалном одбраном она је ангажована ту заједно с њом, према томе подпада под војну власт.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли командант ТО Тузле 15. маја 1992. године је потчињен начелнику Центра службе безбедности или станице Јавне безбедности?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Није.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Није?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Смао је могло бити обрнуто.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Само обрнуто? Да ли вам је познато ко је, односно из списка да ли сте нашли ко је командант ТО Тузла?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Видео сам да је оперативац, односно можда чак и командант Жељко Кнез, чини ми се да је он. Не, он је начелник штаба или тако нешто, оперативац.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Енвер Делибеговић.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Енвер Делибеговић тако је.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли вам је познато, односно да ли сте у спису нашли где се 15. маја 1992. године између 18:50 па надаље налази командант Територијалне одбране?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Налази се командантом 92. бригаде чини ми се.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У возилу?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: У возилу.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Шта он тог момента представља? Да ли представља власт над територијалном одбраном, власт над полицијом, или нешто треће?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Он представља власт над снагама које су се ставиле у службу те друге стране.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, Енвер Делибеговић је тог тренутка командант и ТО и полиције?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Тако је, свих оних снага које су се ангажовале у оваквој једној акцији.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А налази се у војној колони у потпуној власти Миле Дубајића. Да ли с војничког становништва, дакле, вас као ваше струке, то представља некакву логику?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Наравно да то не представља логику. То је контрадикторна ствар и у нормалним неким околностима не би имало резона. Претпостављам да је могуће, да је значи то покушај, тог Делибашића, је ли, покушај да се на један миран начин изађе, врло је могуће са његовог личног становишта.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли вам је познато, односно да ли сте видели у спису, односно из вашег сазнања, претпостављам да сте 1992. и ви били у ЈНА као ја, где су око Тузле била борбена дејства између тих других снага и ЈНА?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Оно што знам на Козловцу тај део.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У неком ширем реону?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: У ширем реону код Козловца, односно ових магацина наоружања Територијалне одбране.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Е, сад у некаквој тактичкој варијанти, колона излази из Тузле наоружана са тим својим средствима која извози и проласком кроз Брчанску Малту рашире се по граду. Да ли то као супозиција је уопште било могуће?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Да вам кажем то није била замишљена позиција и сигурно није предвиђена била, али је настала.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је била могућа?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Па могућа је на основу дејства.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не, без напада?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Без напада није имало потребе уопште за тим.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је имало потребе, да ли као супозиција била могуће и да ли би на тај начин те снаге које су изишле из касарне а да се распореде по граду представљале опасност по те друге?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Наравно да да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли самим тим и они са друге стране имају потребу да обезбеде да се то не деси?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ови са друге стране имају потребу, али да вам кажем маршевска колона, односно тактичка радња маршевања не подразумева дисперзију таквих снага у маршевској колони, односно у току марша. То је тзв. еволуционарање. Када дођете до маршевскога циља са својом колоном онда вршите то о чему ви говорите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ви говорите о правилским одредбама, ја говорим о животу.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Сад ћу да вам кажем, живот ни мало ту не одступа, нема никаквога смисла да кренете са својом колоном до центра и да онда у центру вршите еволуциони поредак, значи да еволуира вам јединица.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ви сте у свом усменом излагању рекли да је по вама логично место где би се полиција, односно ТО налазили на пушкомет од линије кретања. Да ли то таква супозиција дозвољава да ја зауставим на Брчанској Малти камион и изиђу напоље и одем где ја хоћу пешке?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То тактички омогућава вама ако ви имате снаге које то могу да ураде тактички омогућава значи да ће доћи и до такве једне ситуације.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли то подразумева да ће и она друга страна настојати све да спречи да се тако нешто деси?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Па наравно, али ће пре свега колона, свака колона, пазите чија год да је она ће увек гледати да се из теснаца, односно из урбаног дела средине што пре извуче.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Под условом да јој је то циљ?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Наравно.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Али ми не знамо који је циљ.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Да вам кажем, тешко је прихватити чињеницу да ћете имати циљ да из маршевске колоне прелазите у поседање града, то је нешто што је потпуно по војничким становништвима непримерено, неприхваћено.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Непримерено али могуће, дозволићете да је могуће?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Па теоретски је могуће али практично нема никакву сврху осим да расплинете своје снаге и да угрозите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Са друге стране која је сврха у сред града напасти војну колону?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Има итекако.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Која сврха?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ево како, дезорганизовати, нанети губитке тој снази.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: И жртвовати да будете мета напада авијације и све остало?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Е па видите у ратним дејствима имамо логичне ствари, имамо нелогичне ствари.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Зашто је онда немогуће, односно зашто само теоретску могућност дозвољавате да Миле Дубајић из Брчанске Малте заузме пола Тузле?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Па не искључујем ни ту могућност.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Наравно. Везано за питање колеге тужиоца о оном фамозном возилу са ознаком «Црвеног крста», да ли у возилу Црвеног крста смеју да се превозе наоружана лица?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: У принципу не смеју.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У принципу не смеју?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Него само рањеници, болесници и санитетско особље.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У ситуацији кад што имамо податке у спису, ја сам сваког сведока који се ту појавио то питао, па чак и оне који су били у тим возилима да ли је ту било санитетског особља, да ли је било рањених па су сви рекли нити је било санитетског особља нити је било рањених, да ли такво возило представља, ајде да кажем, легитимни циљ?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Наравно оно није легитимни циљ ако превози ову врсту људи о којима говоримо. Ако превози борбена, а имате податак сигурно да превози борбену групу.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Двојица рањених су били овде?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Онда је то легитимни циљ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте, у том моменту кад се колона извлачи, откуд ви знате ко се превози санитетским возилом?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Тако је и ви увек претпостављате да то није легални циљ, односно да није легитимни циљ и увек претпостављате да то возило је заштићено са знаком «Црвеног крста» и нећете отворати возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ви увида ко је у санитарском возилу? Први утисак је то санитарско возило, то се не дира?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То се не дира тако је. Чак тек ваша реакција би могла наступити тек онда ако се из тог возила искочи група.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дејствује?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Или дејствује итд.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Имамо ли податак да није дејствовано?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Немамо податак, а немамо ни податак да је дејствовано.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ни да јесте наравно. Да ли превоз такав у санитарском возилу борбене јединице да ли стављање оруђа или оружја на медицинске установе као и ознаке рецимо на некаквом ратном броду туђе заставе представљају перфидије?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Представљају перфидије.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је то забрањено по међународном праву?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: По међународном праву и по начелима и по принципима ратовања недозвољени чин, представља недозвољени чин, то још регулишу хашке конвенције од 180 и неке, 1907. и Протокол и Женевске конвенције '49. па и наша правила и одредбе.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Овим што сте малопре рекли за ову наредбу «на ватру ватром» да ли тиме сад исправљате оно што сте рекли пре паузе да се то ради, да таква наредба на ватру ватром представља генералну наредбу?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Видите не, то је само плод мог даљег размишљања после овога, нарочито питања господина вашег колеге који ми је поставио питање, онда сам почео да размишљам о тим стварима и једноставно сам само вршио даљу елаборацију онога што се зове могућа варијанта. Ја сам се био определио за варијанту у којој вам кажем да је енормна употреба снага друге стране довела до страховито великих губитака што ми индицира да закључим да се ради о заседном дејству, а после разговора и овога што сам чуо од начелника штаба 17. корпуса и ваше колеге и осталих појављује се могућност да се размисли и о тој могућој варијанти да та наредба. Ја се нисам бавио овим сегментом, питања ми није ни било одређено у задатку шта значи

наредба «на ватру одговорити ватром», више је била моја интерпретација. Према томе, после свих ових разговора чини ми се да постоји и та могућа варијанта да се наредба на ватру одговори ватром не односи на оно што се тиче читаве колоне него само на тај некакав део, што би било и логично са аспекта полицијске службе. Ако узмемо у обзир да је господин окривљени био у оперативном штабу, нажалост, он је саставни део команде војних снага. Према томе, та наредба са тога нивоа је исто тако могла да значи дејствујте по читавој колони.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Могла да значи, а могла и да не значи?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Могла и да не значи као што смо рекли за ово прво.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли вам је из списка познато где се налазио Илија Јуришић у тренутку кад је дошло до инцидента, односно тог злочина или како ћемо га назвати?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Налазио се у оперативној сали.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не постоји оперативна сала, постоји канцеларија начелника.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Канцеларија која је насловљена као некаква оперативна сала овог оперативног штаба.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли знате, да ли сте видели податак колико је то место удаљено од Брчанске Малте?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: 1227 метара.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: То је потпуно занемарљиво ако су средства везе у добром стању.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли то значи да само на основу средстава везе може да процењује шта се дешава на терену?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Не. Много су важни извори обавештајних података. Значи, ако он има сигурне податке са одређених пунктова, који му кажу овде се дејствује, овде се дејствује итд., код њега се сливају подаци и он има потпуно јасну слику. Дакле, много је важно да ли на читавој траси он има тако распоређене пунктове обавештајне који му могу доставити податке.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли вам је присутан податак ко је све имао са те друге стране мотороле?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Присутан податак да су командири станица, тих станица колико их је било 11.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: И 44?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: И касније нарасло на 44, што значи да је било могућности да се врло, врло аутентични, адекватне информације слију у оперативни орган.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли има начина да он са тих 1227 метара провери да ли су ти подаци егзактни или не?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Он не може лично то да провери, он то може да прихвати као податак сигуран, тачан, полутачан или нетачан, ствар је на њему да врши процену.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: И у присуству начелника који изда наређење?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Уколико има тога начелника ту у присуству његовом он сад само треба да врши процену целисходности такве једне наредбе. То је суштина његове тежине, дакле, он оног момента када добије наређење које има евентуално елементе по његовом мишљењу, има елементе кривичног дела, дакле да ће да проузрокује та наредба коју он буде пренео или наредио другоме да има елементе кривичног дела, он ту мора да стане, да се устукне, да се поново врати њему и да каже молим вас извините, је л' ви то и то наређујете, знате постоји опасност такве и такве врсте, молим да ми се писмено о томе достави на пример у формалном неком смислу ако бисмо ишли даље или ће окренути другог претпостављеног.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Е, сад имамо две различите ситуације. Једна је ова о којој сад причамо дешавања у МУП-у, односно у тој канцеларији где се налази Илија Јуришић и начелник и сливају се некакви подаци и иде то што иде у етар, а са друге стране имамо налаз професора који нам говори о оваквом начину започињања да кажем битке. Да ли једно са другим уопште иде, односно да ли можете претпоставити шта је претходило чему?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Знате шта, на основу визуелних ствари које сам ја могао видети и на основу списа које сам могао да видим врло је тешко унапред предвидети шта је претходило чему, јер ја нисам у могућности да тврдим да је дејство било прво рецимо из колоне или обрнуто.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не то. Да ли наредба претходи овом о чему професор прича, говори о закључку на страници 88 што сам вам прочитао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ тумачење, не можете ви то да одговорите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Вештак је овде да тумачи ситуацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да тумачи шта је вештак мислио и да ли је то одмах претходило.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја се извињавам судија. Не говорим шта је вештак мислио него шта је вештак написао а доктор апсолутно има сазнања и довољно војничког искуства да одговори бар на моје питање. Ако ви ако га не дозволите, не дозволите немам ништа против.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Потрудићу се да вам одговорим све што могу нема никаквих проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите, ја ћу онда конкретније да вам поставим питање. Ако сте чули која је била одбрана овде оптуженог Илије Јуришића, дакле, да су се у неколико наврата – два, три пута јављали и да информишу са тих резервних станица полиције да се дејствује по објектима, по људима, па сад све радње које предузима – иде на прозор, покушава да добије везу с једним, покушава да добије везу с другим, не успева, улази Мехо Бајрић, а имамо налаз вештака где каже да је општа паљба била за непуних, ма не знам колико секунди, ма не секунди, мање од секунде. Па је ли могуће онда ако је то питање да је предузео све те радње оптужени Илија Јуришић а видимо кад се дејствовала за мање од секунде, је ли могуће да се предузму такве радње?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: У тако кратком временском периоду то је немогуће, нисте у могућности психички да реагујете, знате, јер ви морате док вам дође сазнање да о томе поразмислите о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повезујем ваш налаз са налазом професора Јовичића који је рекао од првог пуцња који је био са стране до момента када је била општа паљба, мање од једне секунде.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Две секунде и нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ми имамо. Мање од секунде, а ми имамо оптуженог Јуришића који је предузео, како он каже, све те радње, дакле питање је ако имамо мање од секунде да ли је могуће да предузме све те радње? Немогуће то сте рекли.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Немогуће. Очито је значи да је ова наредба пренесена наредба «на ватру одговори ватром» учињена у једном, условно да кажем, то војници кажу циркуларном смислу. Дакле, да није била упућена то је сад моја интерпретација, није била упућена. Можда је она била упућена само ономе ко је требао адекватно да одговори, али је она одиграла једну улогу генералне информације, једне циркуларне информације која је значила за све њих груни и они су то урадили.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли то значи да је пуцњава већ почела кад је ишла ова наредба?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ја не могу то да одредим, зато што ја нисам могући да одредим да ли је по његовој наредби кренуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите, ово је све варијанта одбране оптуженог Јуришића.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Молим, ништа немам против, наравно, врло је важно само да ви што више дођете, опростите што, до једног сазнања јер ви о томе одлучујете, ви судите, ви ћете наравно наћи ко је кривац за толико велике губитке.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: На страници 19 вашег налаза навели сте ово мишљење вештака под тачком 1 други пасус командант 92. моторизоване бригаде донео је одлуку за марш, па скраћену методу, па су преостали део бригаде отпочели маршковање до 150 возила правцем касарна у Тузли, Брчанска Малта, Симин Хан, Пожарница, даље према СРЈ. Откуд вам податак да су они ишли даље према СРЈ?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Из извода команданта, из његове изјаве јер је његова изјава говори да је требало део снага да пошаље даље за СРЈ.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па није ишао даље за СРЈ.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Па није могао да иде даље, али је његова основна идеја, пазите кад одређујете, кад одлучујете да вам крене једна јединица на марш, ви морате унапред имати циљ, маршевски циљ полазећи од тог маршевског циља у коме он каже да му између осталог маршевски циљ био да иде према СРЈ снага, ето зато сам ја то навео.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Према или до?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Према.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: На страници 20 каже: «Бригада може се сматрати као дозвољено јер се тако може поступити када то борбена ситуација захтева».

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Да, ради се о дневном маршу, односно ноћном. Ви сте видели да у правилу борбе бригада моторизована пешадијска, лака итд., основни доктринарни став налаже, односно, како да кажем, предвиђа, предлаже или тако даље, препоручује најбоље да се каже препоручује да се марш изводи ноћу, а само изузетно дању у условима када имате превласт у противваздушном смислу, имате добро осигурање или ако вам борбена ситуација, дакле то је нека крајња нужда. Борбена ситуација захтева тако. Ако је њему борбена ситуација захтевала да мора да се извуче до 19. у тим дневним часовима, он је тако

поступио и може се сматрати исправним. Није целисходно, али је исправно.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Везано за моје прво питање о оним доктринарним ставовима везано за унутрашње сукобе или међунационалне и међуверске одговорили сте да не постоје доктринарна некакав став о томе. Како сад тумачите ово што сте навели на страници 21 под тачком 3, дакле први пасус имајући у виду снимак кретања колоне, распоред јединица итд., али није био постављен по начелима и принципима обезбеђења мирног повлачења јединица, који су то принципи?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Тако је.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Који су то принципи?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ево видите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Чиме су прописани?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Прописани су борбеним правилом које каже инжињеријско уређење се састоји између осталих један од сегмената јесте уређење путева као што је забрањивање тако и уређење путева, разумете.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли подразумевају правилске одредбе, да ли подразумевају да свака препрека мора бити брањена?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Пазите, то апсолутно подразумева али препрека је само један део инжињеријског уређења.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ви говорите о борбеној ситуацији, борбена ситуација и цео ваш налаз је теорија борбене ситуације. Зашто онда не омогућити вашим налазом да и она друга страна се налази у борбеној ситуацији?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Па видите, зашто да не и она је у борбеној ситуацији.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, да ли препрема по тим начелима, инжињеријска препрека да ли мора бити брањена?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Да би била препрека она мора бити брањена и у противном није препрека, она је само непокрено средство.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У чему онда није био тај цео тај заштитни прстен он није био постављен по начелима и принципима обезбеђења мирног повлачења јединица ЈНА.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Зато што је у сету инжињеријских активности поред забрањивања имате једну другу врсту делатности, активности која треба да омогући несметан пролаз колоне а то је уређење путева. Нисмо уређивали путеве него смо забрањивали, ту је проблем.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Где су запречени путеви?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Постављањем јежева крстила и.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Где?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Поред пута.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Поред пута?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Тако је.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је негде запречена комуникација? Да ли имате тај податак?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Не, тај податак немам, једино што имам податак да га је неко информисао, његов обавештајни орган Милета да су негде почеле некакве не знам уређење, односно постављање неких мина што није потврђено.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, да ли имате податак сада егзактан на основу доказа које сте имали у рукама да је било који део комуникације од касарне до Симин Хана био запречен?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Немам податак, али имам ово што је много важно, а то је да је био поседнут реон маршевске колоне.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Запоседнут реон говорите о борбеној ситуацији?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Тако је и чим је реон поседнут то вам је квалитативно сасвим друга ситуација што се тиче препрека него да нису били људи ту.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: И враћамо се сад на сведока «А», тензија с једне стране, тензија са друге стране, соба пуна плина, прва шибица, готово?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Да, али унутар тога постоји ланац командовања, неко мора за то да одговара.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Наравно и неко је докторирао, односно магистрирао на томе да је дао тај, али то није Илија Јуришић.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: А о томе суд ће одредити, ја то не знам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Е, сад више пута, односно на много места сте поменули заседу. У тактичком смислу шта представља заседа и која је њена сврха? Дакле, немојте то схватити да вас ја преиспитујем ваше знање.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Наравно, ако можете слободно, да освежим знање није никакав проблем.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не, није ми намера него да упознамо веће.

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Зна се да је једна тактичка борбена радња у којој ви имате могућности да са релативно мањих

снага, добрим распоредом ватренога система изненадном ватром остварите један велики циљ, значи да нанесете велике губитке живој сили, материјалним средствима и да остварите некакав задатак. Значи, заседа вам је једна тактичка борбена радња.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли и ту долази у обзир она класична пешадијска варијанта војник у напад, војник у одбрану, односно однос 1:3?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Могло би се рећи у обрнутом смислу. Заседу није потребно премоћ 1:3 као за напад рецимо. Ви у нападу треба да имате најмање у процени живе силе треба да имате најмање три пута више снага да бисте могли некога да тамо нападнете, а у заседи је обрнуто, у обрнутом смислу. Ви можете са троструко мањих снага да направите заседу и да извршите задатак. Зашто? Зато што је фактор изненађења врло важан, фактор изненађења и фактор добре припреме, добре ватреног система вам омогућује такву ствар, брзина дејства и извлачење.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Још само једно питање. Животно или по правилским одредбама да ли командант јединице која је у маршу може да буде без средстава комуникације са остатком јединице?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Ту је врло чудан податак и недопустив податак и ја са становишта стручњака да кажем за војна питања просто не могу да поверујем, дакле, неприхватљиво је да на маршу овакве здружене тактичке јединице креће командант без организације радио везе. Ако нема радио везу он је морао да спроведе неку курирску везу, да не кажем, жичну није могао али курирску је бар могао. Друга ствар, невероватно је да за такву борбену активност он не добије подршку не само у људству него у материјално-техничким средствима. Он је могао добити две ангерице и да са њима одржава везу из команде корпуса. То није добио. Дакле, очигледно је да није добро извршена припрема за марш онако како то правила службе захтевају. Наравно да се ово може овако извести, видели сте и сами да се морало тако, али то има много проблема, задаје много проблема, јер једноставно не можете командовати у колони.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Господине Јуришићу, да ли ви имате неко питање? Добро, хвала. Да ли ви имате још нешто да изјавите господине Стојковићу?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Стојим вам на располагању ако треба још било шта. Једино што могу да кажем то је што ми је најважнији циљ био да вама судском већу дочарам један

модел могућих варијанти, а на вама је да о томе одлучујете, никога посебно не нападам, једноставно покушавајући да те неке правилске одредбе и оно што се догодило направимо једну визију стварно могућег стања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам лепо. Трошковник да ли сте припремили?

СУДСКИ ВЕШТАК др МИЛЕ СТОЈКОВИЋ: Јесам госпођо и предао сам тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предали сте? Добро, хвала вам лепо.

Професоре Јовичићу, обзиром да сте нам дошли изволите дођите за овај пулт.

Добар дан.

Судски вештак проф.др СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ

Судски вештак упозорен, опоменут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте добили овај аудио-форензични извештај Сан Франциска који нам је доставио овде сведок Синан Алић. Да ли евентуално можете да допуните налаз ваш, налаз и мишљење ваш који сте нам доставили везано са овим налазом који смо добили прошлог пута када смо саслушали господина Синана Алића?

СУДСКИ ВЕШТАК проф.др СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Захваљујем се што сте ми дали прилику да се осврнем на овај налаз који је дошао из Сан Франциска из некаквог аудио форензичког центра. Ја сам имао потребу да се осврнем на овај налаз из једноставног разлога што каже, из професионалне не само радозналости и провере на неки начин, методологије рада овог другог форензичког центра и моје методологије и друго што сам уочио неке битне разлике између овог налаза и мог налаза а што је битно да се ипак каже овом суду да не би се бар овај налаз другачије тумачио од мог налаза.

Па ништа, ево ја ћу се осврнути можда, он је кратак на свега 3 странице јер ако одбацимо ову слику непуну страницу можда ефективног текста. Наравно, овај налаз је добијен на захтев господина Синана Алића и тако се и овај налаз насловљавао у повратку. Материјал за анализу је био некаква три снимка у које наравно ја немам увида шта је у питању и наравно налаз се даје онако како је и захтевано у захтеву према том центру. Ја ћу бити слободан да на пар места и прочитам непосредно овај превод. Ја сам проверио превод је на српски коректно направљен тако да нема потребе да се осврћем на енглеску варијанту.

Дакле, у захтеву се тражило да се утврди да ли се оружје које је испалено на снимцима може идентификовати као специфични модел или марка. Друго, одакле потиче почетна палба и треће у које време на Q1 снимку хици у близини видео камере постају везани за првобитне хице који су испалени са веће дистанце.

Значи, то су некаква три захтева била упућена од стране господина Синана Алића.

Ја се нећу осврнути на овај први захтев спецификација и модела оружја, то није мој предмет нити ја то умет да протумачим. Могу се осврнути на ова остала захтева и на неке резултате који су дати у овом извештају. Прво, могу да кажем да су колеге Американци, да тако кажем, коректно направили овај снимак који је дат у овом налазу. Он апсолутно кореспондира са мојим налазом који се тамо налази негде на 85. страници и они су у ствари управо анализирали и ово енергетски, да тако кажем, снимак првог оног рафала који се појавио на почетку пуцњава. Нешто су видим другачије параметре у софтверу користили тако да се слика у детаљима разликује али основа јесте потпуно мени позната и коректна по мени. Њихово тумачење да је размак између ова три пуцња у рафалу 110 мили секунди, то су они мало паушално одредили јер једноставно и са саме слике се види да је тај размак негде око 120 мили секунди што је отприлике и моја мера коју сам тамо нашао.

Међутим, они нису анализирали други рафални пуцањ, трећи, четврти и даље како сам ја анализирао. Значи, то је осврт на тај детаљ.

Друго, цитирам, приметили смо да су почетна три хица, значи у рафалу од три хица садржавала различите спектралне информације него пуцњи који су следили. Значи, прва три пуцња, троструки рафал то је тај немају акустичке информације изнад 10 килохерца, то је технички сад податак и на основу ове опсервације сместили бисмо ово оружје на локацију северно од камере.

Прво да кажем ово што су они овде изнели да се први рафал по спектралним карактеристикама разликује од другог, даље нису коментарисали, то се потпуно слаже са мојим опсервацијама да је то тако. На основу ове опсервације како су они сместили северно од камере извор пуцња то сад ја не умет да објасним на основу чега нити су они овде то навели. Могу да кажем само да су то на неки начин можда паушално одредили или даље, цитирам реченицу – «На основу нашег искуства, акустичких информација, те поступака човека на улици, ставили бисмо палбу отприлике на исту локацију назначену у писму које смо примили од Синана Алића и у приложеној мапи». Пазите, пре

тога констатују да се 9 секунди после почетка паљбе види на улици онај један, ја сам га назвао саобраћајац, јер он је претходно регулисао на неки начин проток колоне, на основу нашег искуства којег искуства ништа нису назначили, они доносе један овакав закључак на бази могу да кажем приложене мапе коју је господин Алић доставио и рекао бих на бази сугестије где је он очигледно у том писму њима назначио одакле би то могло да се пуца. Ако у мом извештају погледате ону мапу коју сам ја скинуо са интернета сателитски снимак Брчанске Малте ако је то у односу на ФСЗ ТВ станицу, доле и онај солитер, то јесте север, можда мало десно се налази та сама раскрсница, то је коректно гледајући тај снимак.

Међутим, ово је очигледно на неки начин била сугестија господина Синана Алића у том писму да се тамо налази то место одакле је пуцано.

Даље, истражили смо многа објашњења за недостатак акустичке информације веће од 10 килохерца у троструком рафалу, то је онај спектрални снимак. Наша најбоља претпоставка је, ово је сад мени интересантно, да је узрок тај што је оружје било постављено негде унутар возила или из зграде што је ометало већу фреквенцију података. Пазите, ово је интересантан закључак јер на неки начин потврђује и моју анализу. Моја анализа је била мало другачије природе што они уопште нису улазили у ту врсту анализе. Овај недостатак у спектру тих горњих фреквенција изнад 10 килохерца то је питање камере и снимка који је могао да се направи са датом камером, али овај закључак и њихова опсервација да је то из зграде или унутар возила то указује на неку веома сличну опсервацију блиску оној мојој анализи и мом закључку.

И на крају што се тиче ТВ станице и могућности блиских пуцњева и они констатују да се после 7 секунди од почетка паљбе идентификује такви пуцњи близу камере што сам и ја утврдио тако да је то у кореспонденцији са мојим налазом.

Према томе, ја нисам сигуран, ја се извињавам унапред ако сам ја то погрешно чуо или схватио, господина Синана Алића да је он презентујући суду овај налаз рекао ако је рекао да својим налазом управо потврђује да је пуцано прво из војне колоне. Ако нисам у праву, кажем, још једном се извињавам али овим налазом то није уопште потврђено, једино је констатовано да је негде из возила или из зграде пуцано.

Толико сам ја имао да се осврнем на овај налаз.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам. Питања да ли има?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја имам само опаску како да ова додатна објашњења вештака уведемо као неки доказ, мислим пошто се иде за тиме па се ово третира као налаз. Није могуће то увести као налаз јер није ни дата наредба да они вештаче, али може да се узме, ја немам ништа против да се нешто изведе што нам може помоћи као доказ. Значи, као писмено и кроз питања суда која се садрже у смислу струке да упути вештаку да би појаснио основни свој налаз да се као такво писмено уведе као доказ, а не као налаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фактички питања су вам из овог извештаја који смо ми добили ви сте детаљно одговорили на та питања. Да ли има неких противречних налаза од онога што сте ви рецимо у свом налазу изнели и ово што смо сад добили од сведока Синана Алића, једино је ту требало да се само изјасните да ли постоје неке драстичне разлике у тим налазима? По овоме колико смо закључили не?

СУДСКИ ВЕШТАК проф.др СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Нема никакве битне разлике, једино кажем да је овај налаз веома сужене природе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли ви имате нека питања? Немате ни ви. Добро, хвала вам лепо.

СУДСКИ ВЕШТАК проф.др СЛОБОДАН ЈОВИЧИЋ: Хвала и вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. За данас смо завршили. Овај распоред саслушања сведока и вештака је уследио након што смо добили извештај Кантоналног суда који нас извештава, а по нашој замолници, да сведоци Бајрић Мехо не жели да се изјасни да ли ће сведочити или не и на који начин. Сведок Будимир Николић такође је рекао спреман је да сведочи али да је спреман да сведочи путем видео-конференцијске везе, Делибеговић Енвер је изјавио да жели да сведочи у овом предмету али путем видео линка из Сарајева и сведок Бешлагвић Селим који је изјавио да ће о томе да ли ће се одазвати позиву суда донети одлуку када добије нека обавештења од Већа за ратне злочине, да не читам то све, тако да у овом моменту ми ћемо још одлучити. Дакле, веће ће одлучити да ли ће остати код овога да се ова лица саслушају у својству сведока или не, дакле, још увек ћемо одлучити о томе. Само ћу вам дати сада термине за следећи главни претрес.

Како да не, реците, можете.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Предлог је да се саслуша у својству сведока Станкић Благоје. Наиме, ја сам податке за Станкић Благоја имао и на прошлом главном претресу али с обзиром да је у претходној сесији саслушано лице које се зове Станкић Благоје, касније сам тек утврдио да то није исто лице и зато дајем податке за њега. Он је из Бијељине, насеље Ковиљача бб и имам број телефона па молио бих да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте издиктирајте.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: 065/521-204.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И само ради прецизности на које околности?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: То је и по данашњем саслушању сведока Митровића полицајац који је такође био учесник колоне. Кад смо саслушали онолико лица који су били у колони можемо и тог полицајца, а мислим да има значајна сазнања везано за оптужницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још неке предлоге осим овог?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: За сада не. Ја очекујем саслушања наравно у првом реду Меше Бајрића, а након тога надам се да ћемо да завршимо суђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

О тим предлозима ћемо одлучити, то сам вам још претходно рекла.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес СЕ ОДЛАЖЕ, а следећи заказује за:

28. и 29. мај 2009. године, са почетком у 09,30 сати,
судница број 4.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли може да Илија само са породицом, односно са супругом да се види? Нисам сигуран да је обезбеђење чуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, како да не.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА